

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2To/9/2019
Identifikačné číslo spisu: 9517100067
Dátum vydania rozhodnutia: 22.03.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:9517100067.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci obžalovaného C. A. a spol., pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a iné o odvolaniach prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obžalovaných C. E., L. I. a N. F., podaných proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu zo 16. januára 2019, sp. zn. PK-1T/9/2017, na verejnom zasadnutí 22. marca 2022, takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d), písm. e), ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok sa v časti I. zrušuje v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovaní

X) C. A., nar. XX. R. XXXX v F., trvale bytom Š., J. C. XX/X

X) L. I., nar. XX. E. XXXX v F., trvale bytom F., L. U. XXXX/XX č.b. G., L. č. XXX, R. T. W. A.

X) N. F., nar. XX. Y. XXXX v C. L., trvale bytom U. F., Š. XXX/XX,

sa uznávajú za vinných, že

1. obžalovaný C. A.

v presne nezistenom čase v období do 15.05.2007 požiadal neustálenú osobu, aby pozmenila v dvoch cestovných pasoch osobné údaje a to tak, že v pase pod číslom XXXXXXXX uvedie osobné údaje E. L., nar. XX.X.XXXX, bytom C. C., N. X, X., a v pase L. pod číslom XXXXXXXXXX uvedie osobné údaje R. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. C. W., Q. XXX, L., pričom tento bol dňa 20.05.2004 odcudzený v Bratislave a vydaný bol pre osobu Dr. F. N., nar. XX.XX.XXXX v V. a je registrovaný v nemeckej pátracej databáze, pričom k sfalšovaniu oboch cestovných dokladov reálne došlo a tieto boli použité v skutkoch 3 a), b) a 4 a), b)

2. obžalovaný C. A.

v presne nezistenom čase v období do 15.05.2007 požiadal neustálenú osobu, aby sfalšovala občiansky preukaz Slovenskej republiky č. L. XXXXXX s osobnými údajmi C. J., nar. XX.X.XXXX, bytom F.,

- na škodu cudzieho majetku iného obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu závažnejším spôsobom konania - organizovanou skupinou a spôsobil ním škodu veľkého rozsahu
- falošnú verejnú listinu použil ako pravú, nechal si vyhotoviť falošnú verejnú listinu s úmyslom použiť ju ako pravú a uvedeným činom spôsobil škodu veľkého rozsahu
v bode 4a, 4d
- majetok z trestnej činnosti v úmysle zakryť jeho pôvod v trestnom čine, previedol na seba alebo iného a získal uvedeným činom pre seba alebo iného prospech veľkého rozsahu vo vzťahu k majetku pochádzajúcemu z obzvlášť závažného zločinu

obžalovaný L. I.
v bode 3a, 3b

- na škodu cudzieho majetku iného obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu závažnejším spôsobom konania - organizovanou skupinou a spôsobil ním škodu veľkého rozsahu
- použil falošnú verejnú listinu ako pravú a uvedeným činom spôsobil škodu veľkého rozsahu

obžalovaný N. F.
v bode 3a, 3b

- na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu závažnejším spôsobom konania - organizovanou skupinou a spôsobil ním škodu veľkého rozsahu
v bode 3a
- použil falošnú verejnú listinu ako pravú a uvedeným činom spôsobil škodu veľkého rozsahu
v bode 4a, 4b, 4c
- majetok z trestnej činnosti v úmysle zakryť jeho pôvod v trestnom čine, previedol na iného a získal uvedeným činom pre iného prospech veľkého rozsahu vo vzťahu k majetku pochádzajúcemu z obzvlášť závažného zločinu
v bode 4a, 4b
- falošnú verejnú listinu použil ako pravú a uvedeným činom spôsobil škodu veľkého rozsahu

tým spáchali

obžalovaný C. A.Á.
v bodoch 1, 2, 3a, 3b

- pokračovací zločin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona
v bode 3a, 3b
- pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c) s poukazom na § 138 písm. i), ods. 4 písm. a) Trestného zákona
v bode 4a, 4d
- pokračovací obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 4 písm. a), písm. b) Trestného zákona

obžalovaný L. I.
v bode 3a, 3b

- pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c) s poukazom na § 138 písm. i), ods. 4 písm. a) Trestného zákona
- pokračovací zločin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona

obžalovaný N. F.
v bode 3a, 3b

- pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c) s poukazom na § 138 písm. i), ods. 4 písm. a) Trestného zákona
v bode 3a
- pokračovací zločin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery,

úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona
v bode 4a, 4b, 4c

- pokračovací obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a),
ods. 4 písm. a), písm. b) Trestného zákona

v bode 4a, 4b

- pokračovací zločin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery,
úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona

Za to sa odsudzujú:

obžalovaný C. A.

Podľa § 233 ods. 4 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., bez zistenia poľahčujúcich okolností s poukazom na §
37 písm. h) Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 12
(dvanásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. obžalovaného C. A. zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so
stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému sa ukladá aj ochranný dohľad na 1 (jeden) rok.

obžalovaný L. I.

Podľa § 221 ods. 4 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 s poukazom na § 36 písm. b), § 37 písm. h) Tr. zák., §
39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere
5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. obžalovaného L. I. zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so
stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. ukladá obžalovanému ochranný dohľad na 1 (jeden) rok.

obžalovaný N. F.

Podľa § 233 ods. 4 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., s poukazom na § 36 písm. b), § 37 písm. h)
Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia
slobody vo výmere 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. obžalovaného N. F. zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so
stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému sa ukladá ochranný dohľad na 1 (jeden) rok.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd odkazuje poškodených

E. L., nar. XX. R. XXXX, trvale bytom J. XX, XXXX E. E. H. H., C. Ő.

O. T., nar. XX. Y. XXXX, trvale bytom T. L. X, E.-XXXX T., C. Ő.

Mgr. V. Q., nar. XX. Y. XXXX, trvale bytom Y. XXX/XX, XXX XX T. F.

na civilný proces.

II.

Podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), ods. 2 Tr. por. zrušuje sa rozsudok Špecializovaného
trestného súdu zo 16. januára 2019, sp. zn. PK-1T/9/2017 v celej oslobodzujúcej časti (časť II.), t. j. vo
výrokoch týkajúcich sa obžalovaných H. E., Mgr. Y. Q., F. U., Y. U., M. Q., A. T., C. A., L. I., N. F.,
K. Š., L. O., J. R. a U. N..

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec sa vracia súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu (v časti II. napadnutého rozsudku) znovu prejednal a rozhodol.

Odôvodnenie

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd rozsudkom zo 16. januára 2019, sp. zn. PK-1T/9/2017 rozhodol tak, že

I.

obžalovaných

X) C. A., nar. XX.X.XXXX v F., trvale bytom Š., J. C. XX/X

X) L. I., nar. XX.X.XXXX v F., trvale bytom F., L. U. XXXX/XX č.b. G., L. č. XXX, R. T. W. A.Y.

X) N. F., nar. XX.X.XXXX v C. L., trvale bytom U. F., Š. XXX/XX,

uznal za vinných, nasledovne

obžalovaného C. A.

v bodoch 1, 2 a 3 z pokračovacieho zločinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona, v bode 3 z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c) s poukazom na § 138 písm. i), ods. 4 písm. a) Trestného zákona, v bode 4 z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 4 písm. a), písm. b) Trestného zákona,

obžalovaného L. I.

v bode 3 z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c) s poukazom na § 138 písm. i), ods. 4 písm. a) Trestného zákona a z pokračovacieho zločinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona,

obžalovaného N. F.

v bode 3 z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c) s poukazom na § 138 písm. i), ods. 4 písm. a) Trestného zákona a z pokračovacieho zločinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona, v bode 4 z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 4 písm. a), písm. b) Trestného zákona a z pokračovacieho zločinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona,

na tom skutkovom základe, že

1. obžalovaný C. A.

v presne nezistenom čase v období do 15.05.2007 požiadal neustálenú osobu, aby pozmenila v dvoch cestovných pasoch osobné údaje a to tak, že v pase pod číslom XXXXXXXXX uvedie osobné údaje E. L., nar. XX.X.XXXX, bytom C. C., N. X, X., a v pase L. C. W. pod číslom XXXXXXXXXXXX uvedie

osobné údaje R. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. C. W., Q. XXX, L., pričom tento bol dňa 20.05.2004 odcudzený v Bratislave a vydaný bol pre osobu Dr. F. N., nar. XX.XX.XXXX v V. a je registrovaný v nemeckej pátracej databáze, pričom k sfaľšovaniu oboch cestovných dokladov reálne došlo a tieto boli použité v skutkoch 3 a), b) a 4 a), b)

2. obžalovaný C. A.

v presne nezistenom čase v období do 15.05.2007 požiadal neustálenú osobu, aby sfaľšovala občiansky preukaz Slovenskej republiky č. L. XXXXXX s osobnými údajmi C. J., nar. XX.X.XXXX, bytom F., L. X, pričom k sfaľšovaniu občianskeho preukazu reálne došlo a tento bol použitý v skutku 3 a), b)

3. obžalovaní C. A., L. I., N. F.

v presne nezistenom čase začiatkom roka 2007 na neustálených miestach sa obžalovaný C. A. nie menej ako s jednou neustálenou osobou dohodol na podvodnom získaní pozemkov v katastrálnom území C., vlastníkom ktorých bol občan C. E. L., nar. XX.XX.XXXX, takým spôsobom, že bude vytvorená fiktívna osoba a budú použité sfaľšované cestovné pasy a občiansky preukaz (skutky v bode 1/ a 2/), pričom celé konanie organizovala nie menej ako jedna neustálená osoba, obžalovaný C. A. mal zabezpečiť falošné doklady a nastrčené osoby, ktoré predstavovali obžalovaný L. I. a obžalovaný N. F. a takto získali:

a) v katastrálnom konaní vedenom pod U. medzi predávajúcim E. L. rod. L., rodné číslo XXXXXX, narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom N. X, XXXX X., C. C. (poškodený) a kupujúcim R. L. rod. L., rodné číslo XXXXXX, narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XXX, L., L. C. W. (fiktívna osoba), predmetom prevodu ktorého boli pozemky zapísané na pôvodnom liste vlastníctva (ďalej len „LV“) č. XXX, na Správe katastra pre Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu, pracovisko Bratislava V, parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape ako pozemky: parc. číslo XXX/X, parc. číslo XXX, parc. číslo XXX, parc. číslo XXX/X, parc. číslo XXX/XX, parc. číslo XXX/XX, parc. číslo XXX/XX, parc. číslo XXX/X, parc. číslo XXX/X, parc. číslo XXX/X, parc. číslo XXX/X, nachádzajúcich sa v zastavanej časti v centre m.č. C. na F. G., o celkovej výmere 4.486 m², podľa znaleckého posudku v hodnote 639.136,08€, podpis predávajúceho E. L. na zmluve o prevode vlastníctva nehnuteľností zo dňa 14.05.2007, bol overený dňa 15.5.2007 na Notárskom úrade JUDr. K. V. v F., na L. XX, centrálny register osvedčených podpisov pridelil podpisu poradové číslo I. XXXXXX/XXXX, pričom pod identitou predávajúceho E. L. vystupoval a predmetné zmluvy podpísal L. I., ktorý sa preukázal pozmeneným cestovným pasom číslo XXXXXXXX (skutok č. 1), s osobnými údajmi predávajúceho, avšak s iným rokom narodenia XXXX a so svojou fotografiou, a ktorého pod zámienkou tlmočenia sprevádzal N. F., a za kupujúceho R. L. predmetné zmluvy podpísal N. F., kúpna cena bola dohodnutá vo výške 200.000,- Eur, no nikdy nebola uhradená, ďalej L. I. v tom čase pod identitou E. L. podpísal aj plnú moc zo dňa 14.05.2007, ktorou E. L. (splnomocniteľ), narodený XX.XX.XXXX, splnomocnil C. J. rod. J. (splnomocnenca), rodné číslo XXXXXX/XXXX, narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom L. X F., na všetky právne a skutkové úkony týkajúce sa nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, podpis E. L. bol overený dňa 15.05.2007 na Notárskom úrade JUDr. K. V. v F., na L. XX, centrálny register osvedčených podpisov pridelil podpisu poradové číslo I. XXXXXX/XXXX,

potom neustálená osoba na požiadanie a s pomocou C. A. na tejto zmluve a plnej moci sfaľšovali osvedčovacie doložky, podľa ktorých podpisy osvedčil E. L., nar. XX.X.XXXX, teda s iným rokom narodenia, a takto upravená zmluva bola doručená na Správu katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu, ktorá povolila vklad dňa 29.5.2007,

a dňa 01.06.2007 na Správe katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu, sa C. A. preukázal falošným občianskym preukazom SR č. L. XXXXXX (skutok č. 2) s osobnými údajmi C. J. a so svojou fotografiou, zároveň predložil plnú moc E. L. pre C. J., zo dňa 14.05.2007 a N. F. sa preukázal pozmeneným pasom L. C. W. č. XXXXXXXXXXXX, (ktorý bol dňa 20.05.2004 odcudzený v Bratislave a vydaný bol pre osobu Dr. F. N., nar. XX.XX.XXXX v V. a je registrovaný v nemeckej pátracej databáze, vid'. skutok č. 1) s osobnými údajmi R. L. a so svojou fotografiou a spoločne, v rovnakom čase, osobne v mene predávajúceho v zastúpení a v mene kupujúceho, prevzali zmluvy s vyznačením o povolení vkladu a nové listy vlastníctva,

b) v katastrálnom konaní vedenom pod U. medzi predávajúcim E. L. rod. L., rodné číslo XXXXXX,

pozemkov v bode 3a) bola 639.136,08,- Eur a v bode 3b) vo výške 79.275,40,- Eur),

Za to im uložil nasledovné tresty:

obžalovanému C. A.

Podľa § 233 ods. 4 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, bez zistenia poľahčujúcich okolností s poukazom na § 37 písm. h) Trestného zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona bol obžalovaný C. A. zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona bol obžalovanému uložený ochranný dohľad na 1 (jeden) rok.

obžalovanému L. I.

Podľa § 221 ods. 4 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 s poukazom na § 36 písm. b), § 37 písm. h) Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona bol obžalovaný L. I. zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona bol obžalovanému uložený ochranný dohľad na 1 (jeden) rok.

obžalovanému N. F.

Podľa § 233 ods. 4 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 s poukazom na § 36 písm. b), § 37 písm. h) Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona bol obžalovaný N. F. zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona bol obžalovanému uložený ochranný dohľad na 1 (jeden) rok.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd odkázal poškodených

E. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XX, XXXX E. E. H. H., C. Ő.

O. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. L. X, E.-XXXX T., C. Ő.

Mgr. V. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XXX/XX, XXX XX T. F.

na civilný proces.

Špecializovaný trestný súd v bode II. napadnutého rozsudku

obžalovaných:

H. E., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom F., T. XXX/XX,

Mgr. Y. Q., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom F., Š. XX/X,

F. U., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom F., T. U. U. XXX/X,

Y. U., rod. E., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom F., J. XXXX/X,

M. Q., nar. XX.XX.XXXX v H. L., trvale bytom F., F. XXXX/X,

A. T., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom F., V. XXX/XX,

C. A., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom Š., J. C. XX/X,

L. I., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom F. L. U. XXXX/XX č.b. G., L. č. XXX, R. T. W. A.,

N. F., nar. XX.XX.XXXX v C. L., trvale bytom U. F., Š. XXX/XX,

oslobodil

spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry, Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, sp. zn. VII/1 Gv 39/15/1000 zo dňa 28. marca 2017, podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku pre skutok obžalobou kvalifikovaný ako - zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona, ktorý mali spáchať tak, že

M. Q., A. T., R. H. rod. T., F. U.Á., Y. U. rod. E. a C. A., ako členovia zločineckej skupiny, ktorá bola založená v Bratislave približne v roku 2005 s cieľom najmä na území bratislavského kraja páchať rôznu trestnú činnosť, zameranú predovšetkým na nelegálne prevody nehnuteľností - podvody, ich legalizáciu a s tým súvisiace falšovanie a pozmeňovanie verejných listín, z hľadiska hierarchie mali postavenie na vyššom stupni M. Q. a A. T., na nižšej organizačnej úrovni F. U., Y. U. rod. E. a R. H. rod. T., pričom na tejto úrovni R. H. rod. T. riadil C. A., ktorý koordinoval činnosť nastrčených osôb tzv. bielych koní a to L. I. a N. F., taktiež falšovateľov K. Š. a L. O., a za účelom spáchania zločinov a trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 Trestného zákona a ďalej boli pre ňu činní a podporovali ju zadovážením a poskytovaním informácií, dokumentov z dedičského konania, zahraničných pasov, príprave dokumentov potrebných na prevody a ingerencie na Správe katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu (ďalej len „správa katastra“) H. E., Mgr. Y. Q., U. N. a J. R.,

lebo nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorí sú obžalovaní stíhaní.

obžalovaného:

K. Š., nar. XX.XX.XXXX v V. U., trvale bytom F., F. XXXX/X,

oslobodil

spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry, Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, sp. zn. VII/1 Gv 39/15/1000 zo dňa 28. marca 2017, podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku pre skutok obžalobou kvalifikovaný ako - pokračovanie zločin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 odsek 1, odsek 5, odsek 6 Trestného zákona s poukazom na § 141 písmeno a) Trestného zákona, ktorý mal spáchať tak, že

na nezistenom mieste, pravdepodobne v prevádzke tlačiarne v F. na Q. G. č. XX a v presne nezistenom období až do dňa 15.5.2007, na požiadanie C. A. pozmenil v dvoch cestovných pasoch osobné údaje a to tak, že v pase pod číslom XXXXXXXXX uviedol osobné údaje E. L., nar. XX.X.XXXX, bytom C. C., N. X, X., a v pase Nemecka pod číslom XXXXXXXXXXXX uviedol osobné údaje R. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. C. W. , Q. XXX, L., pričom tento bol dňa 20.05.2004 odcudzený v Bratislave a vydaný bol pre osobu Dr. F. N., nar. XX.XX.XXXX v V. a je registrovaný v nemeckej

pátracej databáze,

lebo nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

obžalovaného:

L. O., nar. XX.XX.XXXX v H. L., trvale bytom J., C. č. XXX/X,

oslobodil

spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry, Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, sp. zn. VII/1 Gv 39/15/1000 zo dňa 28. marca 2017,

podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku pre skutok obžalobou kvalifikovaný ako

- pokračovací zločin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 odsek 1, odsek 6 Trestného zákona s poukazom na § 141 písmeno a) Trestného zákona, ktorý mal spáchať tak, že na nezistenom mieste, pravdepodobne v mieste bydliska v J., na C. G. č. X a v presne nezistenom období až do dňa 15.5.2007, na požiadanie C. A. sfaľoval občiansky preukaz L. C. č. L. XXXXXX s osobnými údajmi C. J., nar. XX.X.XXXX, bytom F., L. X,

lebo nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

obžalovaných:

F. U., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom F., T. U. U. XXX/X,

Y. U., rod. E., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom F., J. XXXX/X,

J. R., rod. Š., nar. XX.XX.XXXX v M., okres M., trvale bytom F., T. L. N. č. XXXX/XX,

K. Š., nar. XX.XX.XXXX v V. U., trvale bytom F., F. XXXX/X,

oslobodil

spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry, Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, sp. zn. VII/1 Gv 39/15/1000 zo dňa 28. marca 2017,

podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku pre skutok obžalobou kvalifikovaný ako

- obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 4 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 141 písmeno a) Trestného zákona,
- pokračovací zločin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 odsek 1, odsek 5, odsek 6 Trestného zákona s poukazom na § 141 písmeno a) Trestného zákona, ktorý mali spáchať tak, že

na nezistenom mieste a v presne nezistenom čase začiatkom roka 2007 H. E. oboznámil Mgr. Y. Q. a U. N., že v katastrálnom území C. sa nachádzajú pozemky vo vlastníctve občana C. E. L., nar. XX.X.XXXX (ďalej len „poškodený“), približne 40 hektárov v extraviláne a približne 40 árov v intraviláne mestskej časti, o ktoré má záujem, avšak poškodený už dlhšiu dobu leží v kóme v sanatóriu v C. a človek, ktorý ako jediný zastupoval jeho záujmy na území Slovenskej republiky zomrel a on ako starosta už vyčerpal všetky možné legálne spôsoby ako získať predmetné pozemky, z uvedeného dôvodu sa s vecou obrátil na Mgr. Y. Q., aby mu pomohol cez svoje kontakty pozemky získať, následne ich požiadal, aby nejakým spôsobom zabezpečili, aby si on mohol kúpiť pozemky, na ktorých už stoja stavby v jeho vlastníctve, za čo im on vyplatí polovicu z plánovaného úveru, a oni si ďalej môžu vo svoj prospech previesť ostatné pozemky poškodeného, z čoho chce 20 %-ný podiel z týchto pozemkov alebo z prípadného predaja pozemkov, neskôr Mgr. Y. Q. a U. N. v kancelárii spol. M. T., s.r.o., v F. na N. X navrhli R. H. rod. T., F. U., Y. U. rod. E. a J. R., aby nejakým spôsobom zabezpečili prevod pozemkov po cudzom štátnom

príslušníkovi, ktorý leží v kóme v C., na H. E. a zlegalizovali ich, pričom najdôležitejšou podmienkou je, aby H. E. pozemky predávala osoba s dobrým menom a so slušným kreditom, Mgr. Y. Q. sa vyjadril, že ostatné už bude s R. H. rod. T. preberať U. N., a zároveň U. N. k veci dodá potrebné podklady a J. R. zabezpečí z katastrálneho úradu čo bude potrebné,

o tomto návrhu a po získaní všetkých informácií R. H. rod. T., F. U. a Y. U. rod. E. v centrálnej firme M. T., s.r.o. v F. o ponúknuť spolupráci s Mgr. Y. Q. a jeho ľuďmi, ako aj so samotným H. E. informovali M. Q. a A. T., M. Q. určil, že vhodným predávajúcim by bol podnikateľ N. F., ktorý v obci C. zastupoval aj záujmy životného prostredia,

následne R. H. rod. T. a Y. U. rod. E. na pokyn M. Q. a A. T. navštívili N. F. a oboznámili ho s navrhovanými predajmi pozemkov, N. F. uviedol, že je ochotný ísť do takého obchodu,

na neskoršom stretnutí týchto osôb ako aj A. T., N. F. súhlasil s týmto obchodom s podmienkou, že získa podiel z pozemkov, o tejto dohode boli informovaní M. Q. a Mgr. Y. Q., ktorí tak mali pre seba a osoby pre nich pracujúce získať spolu 50 % - ný podiel z pozemkov, Mgr. Y. Q. odkázal po U. N., že podmienky sú relatívne dobré U. N. prvýkrát meno pôvodného vlastníka pozemkov, teda poškodeného E. L., a aby si ostatné informácie zistili buď na katastri alebo cez políciu,

potom R. H. rod. T., Y. U. rod. E. a F. U. zosnovali spôsob, ako vykonať jednotlivé prevody vlastníckych práv, na koho budú postupne prevádzané pozemky, kto bude vystupovať za predávajúcich a kto bude vystupovať za kupujúcich, na túto realizáciu z časti poverili C. A., ktorý mal zabezpečiť vystupovanie nastrčených osôb, k tomu zabezpečiť falošné alebo pozmenené doklady, sfaľšovať osvedčovacie doložky a poverili ho, aby navštívil svojho faľšovateľa K. Š. ktorý uviedol, že za peniaze im vyrobí pasov koľko budú chcieť, následne už do celej veci zapojili C. A., ktorého úlohou bolo zabezpečiť tzv. bieleho koňa, ktorý bude vystupovať za nimi vytvorenú, fiktívnu osobu R. L., žijúceho v L. v W., ale keďže stále nemali vyriešený problém, kto zastúpi E. L., nechal C. A. vyrobiť prázdne plnomocenstvo s prázdnu pečaťkou matriky z obce J. v Č. C., do ktorého vpísali len oficiálne údaje poškodeného E. L. a čestné prehlásenie sa antidatovalo a na základe čestného prehlásenia bola umelo vytvorená fiktívna osoba R. L., pričom dátum narodenia zodpovedal dátumu narodenia tzv. bieleho koňa, ktorého nahradil a zastupoval s falošným pasom L. I. a tento mal vystupovať ako nadobúdateľ pozemkov, ktorý je v príbuzenskom vzťahu s E. L. a J. R. podľa dohodnutého postupu vyhotovila potrebné písomnosti, teda vyhotovila kúpno predajné zmluvy (jedna zmluva sa týkala výlučne pozemkov v zastavanom území obce a druhá sa týkala pozemkov nachádzajúcich sa v extraviláne obce), návrhy na vklad a plnomocenstvá, následne tieto predkladala Správe katastra a komunikovala s jej pracovníkmi, pričom po predložení zmlúv a návrhu na vklad do katastra nehnuteľností, J. R. kontaktovala pracovníčka Správy katastra, ktorá uviedla, že nie je možné aby poľnohospodárske pozemky vlastnila, resp. kúpila osoba, ktorá je občan inej republiky,

následne po tomto rozhodnutí katastrálneho úradu Y. U., rod. E. navrhol N. F., ktorý je ochotný pozemky na seba napísať, N. F. s týmto návrhom súhlasil, potom R. H. rod. T. navrhol, aby spolu s N. F., ktorý aktívne hovoril po nemecky, osobne navštívili sanatórium a presvedčili sa, aký je zdravotný stav E. L., po overení predmetných informácií bol zrealizovaný prevod predmetných pozemkov, ale už na N. F. a následne J. R. podala opätovne návrhy na vklad (jeden sa týkal prevodu nehnuteľnosti overený na základe falošnej plnej moci a pozemky boli prevádzané v zastavanom území obce na cudzieho štátneho príslušníka, ktorého fiktívne vytvorili a 40 hektárov pozemkov nachádzajúcich sa v extraviláne C. sa previedlo na N. F.), ktoré Správa katastra následne aj povolila, sumy uvedené v kúpno-predajných zmluvách boli taktiež fiktívne a nikdy neboli vyplatené,

a potom nižšie uvedené osoby vykonali nasledovné prevody pozemkov vedených na Správe katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu - m.č. C., katastrálne územie C. a to:

prevod č. 1 (katastrálne konanie vedené pod U.) medzi predávajúcim E. L. rod. L., rodné číslo XXXXXX, narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom N. X, XXXX X., C. C. a kupujúcim R. L., rod. L., rodné číslo XXXXXX, narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XXX, L., L. C. W. , predmetom prevodu ktorého boli pozemky zapísané na pôvodnom liste vlastníctva (ďalej len „LV“) č. XXX, na Správe katastra pre Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu, pracovisko Bratislava V, a to parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape ako pozemky: parc. číslo XXX/X, parc. číslo XXX, parc. číslo XXX, parc. číslo XXX/X, parc. číslo XXX/XX, parc. číslo XXX/XX, parc. číslo XXX/XX, parc. číslo XXX/X, parc. číslo XXX/X, parc. číslo XXX/X, parc. číslo XXX/X, parc. číslo XXX/X, nachádzajúcich sa v zastavanej časti v centre m.č. C. na F. G., o celkovej výmere 4.486 m², podpis predávajúceho E. L. na

ktorá povolila vklad dňa 05.06.2007,
a následne dňa 11.06.2007 na Správe katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu sa C. A. preukázal falošným občianskym preukazom SR č. L. XXXXXX s osobnými údajmi C. J. a so svojou fotografiou, zároveň predložil plnú moc E. L. pre C. J. zo dňa 14.05.2007 a osobne v mene predávajúceho v zastúpení prevzal zmluvu s vyznačením o povolení vkladu a nový list vlastníctva,

lebo nebolo dokázané, že skutok spáchali obžalovaní.

obžalovaných:

H. E., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom F., T. XXX/XX,

Mgr. Y. Q., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom F., Š. XX/X,

U. N., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom F., F. XXXX/XX

F. U., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom F., T. U. U. XXX/X,

Y. U., rod. E., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom F., J. XXXX/X,

J. R., rod. Š., nar. XX.XX.XXXX v M., okres M., trvale bytom F., T. L. N. č. XXXX/XX,

M. Q., nar. XX.XX.XXXX v H. L., trvale bytom F., F. XXXX/X,

A. T., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom F., V. XXX/XX,

oslobodil

spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry, Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, sp. zn. VII/1 Gv 39/15/1000 zo dňa 28. marca 2017,
podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku pre skutok obžalobou kvalifikovaný ako
- obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 odsek 1 písmeno a), odsek 4 písmeno a), písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 141 písmeno a) Trestného zákona, ktorý mali spáchať tak, že

prevod č. 3 (katastrálne konanie vedené pod U.) medzi predávajúcim R. L. rod. L., rodné číslo XXXXXX, narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XXX, L., L. C. W. a kupujúcim (obvineným) C. A. rod. A., rodné číslo XXXXXX/XXXX, narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XX, F., predmetom prevodu ktorého boli pozemky zapísané na pôvodnom LV č. XXX, na Správe katastra pre Hlavné mesto SR Bratislavu, pracovisko Bratislava V, a to parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape ako pozemky: parc. číslo XXX/X, parc. číslo XXX/X, parc. číslo XXX/X, parc. číslo XXX/X, nachádzajúcich sa v m.č. C., o celkovej výmere 964 m², podpis predávajúceho E. L. na zmluve o prevode vlastníctva nehnuteľností zo dňa 08.06.2007, overil N. F. dňa 08.06.2007, na Notárskom úrade JUDr. K. V. v F., na L. XX, centrálny register osvedčených podpisov pridelil podpisu poradové číslo I. XXXXXX/XXXX, pričom pod identitou predávajúceho vystupoval a predmetné zmluvy podpísal N. F., ktorý sa preukázal pozmeneným cestovným pasom W. č. XXXXXXXXXXXX (ktorý bol dňa 20.05.2004 odcudzený v Bratislave a vydaný bol pre osobu Dr. F. N., nar. XX.XX.XXXX v V. a je registrovaný v nemeckej pátracej databáze), s osobnými údajmi predávajúceho R. L. a so svojou fotografiou, kúpna cena bola dohodnutá vo výške 4.000.000,- Slovenských korún (132.775,68,-Eur), no nikdy nebola uhradená, Správa katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu povolila vklad dňa 14.06.2007,

prevod č. 4 (katastrálne konanie vedené pod U.) medzi predávajúcim R. L. rod. L., rodné číslo XXXXXX, narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XXX, L., L. C. W. a kupujúcim N. F. rod. F., rodné číslo XXXXXX/XXXX, narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom T. U. U. X, F. - C., predmetom

Bratislavu, a to parcely: parc. číslo XXX/X, parc. číslo XXX, parc. číslo XXX, parc. číslo XXX/X, parc. číslo XXX/XX, parc. číslo XXX/XX, parc. číslo XXX/XX, podpis predávajúceho N. F. na zmluve o kúpe pozemku zo dňa 28.12.2007, bol overený dňa 28.12.2007, na Miestnom úrade m.č. Bratislava-Rusovce, v osvedčovacej knihe je podpis zapísaný pod poradovým číslom 536/2007, kúpna cena bola dohodnutá vo výške 8.000.000,- Slovenských korún (265.551,35 €), pričom z kúpnej ceny 8.000.000,- Slovenských korún, bola uhradená len polovica, a to vo výške 4.000.000,- Slovenských korún, Správa katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu povolila vklad dňa 03.01.2008,

prevod č. 8 (katastrálne konanie vedené pod U.) medzi predávajúcim spoločnosť Q. L., s. r. o., IČO XX XXX XXX, so sídlom F. X, F., v zastúpení R. Q., rodné číslo XXXXXX/XXXX, trvale bytom R. XX, F. a kupujúcim N. F. rod. F., rodné číslo XXXXXX/XXXX, nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. U. U. X, F., predmetom prevodu ktorého boli pozemky zapísané na LV č. XXXX, na Správe katastra pre Hlavné mesto SR Bratislavu, pracovisko Bratislava V, a to parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape ako pozemky: parc. číslo XXX/XX, parc. číslo XXX/XX, a to po vykonanej zmene geometrickým plánom, podpis predávajúceho na zmluve o prevode vlastníctva nehnuteľností zo dňa 06.05.2008, bol overený dňa 7.5.2008 na Notárskom úrade JUDr. C. F. v F., na N. X, centrálny register osvedčených podpisov pridelil podpisu poradové číslo I. XXXXXX/XXXX, kúpna cena bola dohodnutá vo výške 1.500.000,- Slovenských korún (49.790,88,- Eur), Správa katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu povolila vklad dňa 21.05.2008, čím bola poškodenému E. L. (ktorý zomrel dňa 30.06.2008, avšak oprávnenými dedičmi sú E. L., nar. XX.XX.XXXX, J. XX, XXXX E. E. H. H. a O. T., nar. XX.XX.XXXX, T. X, XXXX T.), spôsobená celková škoda vo výške 718.411,48,- Eur (hodnota pozemkov pri prevode číslo 1 bola 639.136,08,- Eur, pri prevode číslo 2 bola hodnota pozemkov vo výške 79.275,40,- Eur,

lebo nebolo dokázané, že skutok spáchali obžalovaní.

Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátora“) a obžalovaní C. A., L. I. a N. F..

Prokurátor na hlavnom pojednávaní po vyhlásení a odôvodnení napadnutého rozsudku 16. januára 2019 a po poučení o opravnom prostriedku, výslovne uviedol „... čo sa týka výroku č. I, teda odsudzujúcej časti sa nevyjadrujem a čo sa týka výroku č. II v oslobodzujúcej časti podávam odvolanie, čo do výroku o vine ako aj proti postupu, ktorý rozhodnutiu predchádzal...“

V písomnom odôvodnení odvolania z 29. marca 2019 doručenom súdu I. stupňa 4. apríla 2019 hneď na úvod uviedol, že „...svoje odvolanie v neprospech obžalovaných, ktoré som zahlásil na hlavnom pojednávaní dňa 16.01.2019 proti rozsudku senátu Špecializovaného trestného súdu Pezinok sp. zn. PK-1T/9/2017, čo do výroku o vine a treste a čo do výroku o oslobodení obžalovaných v časti spod podanej obžaloby ako a i proti konaniu ktoré rozsudku predchádzalo, nasledovne odôvodňujem...“

Následne v ďalšej časti odôvodnenia podaného odvolania zhrnul výroky v bode I napadnutého rozsudku o vine a treste jednotlivých obžalovaných, ako aj oslobodzujúce výroky v bode II tohto rozsudku a vyslovil, že výroky o vine obžalovaných C. A., L. I., N. F. v bodoch 1 až 4 napadnutého rozsudku možno považovať za zákonné.

Nesúhlasil však s oslobodzujúcim rozsudkom súdu I. stupňa v bode II, pretože, skutkové zistenia sú v rozpore s vykonanými dôkazmi. Na ich podklade sa preto nemožno stotožniť s názorom prvostupňového súdu, že z výpovedí svedkov a listinných dôkazov nie je možné ustáliť trestnú zodpovednosť oslobodených obžalovaných. Hodnotenie vykonaných dôkazov súdom, ktorým neodôvodnene neuveril a ktoré neprijal, napriek tomu, že korešpondujú s celým priebehom podvodného postupu obžalovaných, vyznieva tendenčne a jednoznačne v ich prospech. Za nelogický spôsob hodnotenia dôkazov súdom označil postup akým výpovede svedkov a listinné dôkazy spochybňoval a vyvracal napriek tomu, že boli vykonané pod ťarchou trestnej zodpovednosti za spáchanie trestných činov krivej výpovede a krivého obvinenia.

Namietol spôsob hodnotenia dôkazov prvostupňovým súdom vo vzťahu k oslobodzujúcej časti (bod II)

napadnutého rozsudku, týkajúcej sa právneho posúdenia trestného činu zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona, pretože je v rozpore s vykonanými dôkazmi. Vyslovil, že neobstojí názor, že z výpovedí svedkov a z obsahu listinných dôkazov nemožno vyvodit' trestnú zodpovednosť za spáchanie tohto zločinu.

Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) z 24. apríla 2014 sp. zn. 5 To 9/2013, z ktorého možno k zločineckej skupine prevziať konkrétne skutočnosti aj pri posudzovaní tohto prípadu.

S poukazom na rozhodnutie najvyššieho súdu podrobne rozobral zákonné znaky zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej a organizovanej skupiny podľa § 296 Trestného zákona.

Pozornosť upriamil aj na legislatívny vývoj právnej úpravy zločineckej skupiny a aktuálnu zákonnú definíciu tejto skupiny a ich zákonné znaky a napokon aj na už citované rozhodnutie najvyššieho súdu vychádzajúce z článku 2 písm. c) Dohovoru OSN proti nadnárodnému organizovanému zločinu, ktorý je s poukazom na čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky pre slovenské orgány záväzný.

Podľa tohto ustanovenia dohovoru sa štruktúrovanou skupinou rozumie „skupina, ktorá bola vytvorená nie náhodne na účel bezprostredného spáchania trestného činu, a v ktorej nemusia byť formálne rozdelené úlohy jej členov, pokračovanie členstva alebo rozvinutá štruktúra“.

Na podklade uvedeného najvyšší súd vyslovil, že pod pojmom štruktúrovaná skupina je potrebné si predstavovať nielen typy mafiánskych skupín v slovenských podmienkach verejne známých pod názvami T., L., Č. atď., ale aj zločinecké organizácie, ktoré nemajú pevnú štruktúru, ani formálne rozdelené úlohy medzi svojich členov, či doživotné členstvo. Ide o skupiny, ktoré majú síce podobu sietí, ale nepotrebujú presnú štruktúru a dokážu sa prispôsobiť každej situácii na trhu, pričom využívajú medzery v jednotlivých zákonných úpravách.

V týchto prípadoch je štruktúra skupiny jednoduchšia, subordinácia vzťahy sú menej zreteľné, podriadenosť funguje iba tam, kde je to nevyhnutné pre jej efektívnu činnosť. Z toho potom vyplýva aj menšia súdržnosť trvanlivosť zoskupenia, ako aj menšia alebo žiadna konšpirácia vo vnútri skupiny, pričom rovnako chýbajú rituály a iracionálne prvky a rozhodujúcim integrujúcim faktorom je spoločný obchodný záujem - zisk, za dosiahnutím ktorého existuje schopnosť skupiny prispôbovať sa novým legislatívnym podmienkam, v ktorých pôsobí, ako aj schopnosť flexibilne reagovať na nové črtajúce sa príležitosti na trhu.

V zmysle uvedeného článku Dohovoru nemusí mať zločinecká skupina vytvorenú organizačnú štruktúru s definovanými vzťahmi nadriadenosti a podriadenosti, ani stanovené pevné členstvo a činnosti jej členov sa môžu rozdeľovať aj pre spáchanie konkrétneho trestného činu.

Najvyšší súd v uvedenom rozhodnutí zastáva názor, že spáchanie tohto jedného trestného činu musí byť zo strany zločineckej skupiny systematické a sústavné, tak z hľadiska početnosti trestných útokov, či už formou ich opakovania alebo pokračovania v nich, a rovnako tak z hľadiska časového (dlhodobé páchanie týchto trestných útokov spravidla po dobu dlhšiu ako šesť mesiacov) v snahe o priame alebo nepriame získanie finančnej výhody. Toto sú podstatné znaky, ktoré sú deliacou čiarou medzi zločineckou a organizovanou skupinou.

Tento právny názor korešponduje aj s judikatúrou súdov v Českej republike, kde český zákonodarca definoval organizovanú zločineckú skupinu v § 129 zákona č. 40/2009 Sb. Trestného zákonníka ako „spolčenie viacerých osôb s vnútornou organizačnou štruktúrou, s rozdelením funkcií a del'bou činností, ktorá je zameraná na sústavné páchanie trestnej činnosti. Tento znak odborná literatúra vykladá tak, že páchanie trestnej činnosti je sústavné, ak je trestná činnosť páchaná „nepretržite, pravidelne alebo opakovane po dlhšiu dobu, napr. niekoľko mesiacov, alebo vtedy, ak páchatelia nadviažu na predchádzajúcu obdobne páchanú trestnú činnosť“. Organizovaná zločinecká skupina pritom v skutočnosti trestnú činnosť nemusí páchať sústavne, ale vyžaduje sa, aby bola na ňu aspoň zameraná. Takouto právnou úpravou sa predpokladá, že už pri založení organizovanej zločineckej skupiny je daný zámer sústavne páchať úmyselnú trestnú činnosť, aj keď pre trestný postih sa nevyžaduje, aby k takému sústavnému páchaniu trestnej činnosti napokon došlo, napr. v prípade odhalenia skupiny už pri prvom trestnom čine alebo dokonca ešte predtým, než začala s páchaním trestnej činnosti. Z uvedeného vyplýva, že aj podľa českého trestného zákona môže organizovaná zločinecká skupina spáchať aj jeden trestný čin, dôležitý je však zámer páchať trestnú činnosť sústavne.

V posudzovanej veci vykonané dôkazy svedčia pre záver, že obžalovaní M. Q., A. T., F. U., Y. U., rod.

E. a C. A., ako členovia zločineckej skupiny, ktorá bola založená v Bratislave približne v roku 2005 s cieľom najmä na území bratislavského kraja páchať rôznu trestnú činnosť, zameranú predovšetkým na nelegálne prevody nehnuteľností, ich legalizáciu a s tým súvisiace falšovanie a pozmeňovanie verejných listín. Dokazovaním bolo dostatočne vierohodne preukázané, že z hľadiska hierarchie mali postavenie na vyššom stupni M. Q. a A. T., na nižšej organizačnej úrovni F. U., Y. U., rod. E. a svedok R. H., rod. T., pričom na tejto úrovni R. H., rod. T. riadil C. A., ktorý koordinoval činnosť nastrčených osôb tzv. bielych koní a to L. I. a N. F., taktiež falšovateľov K. Š. a L. O., a za účelom spáchania zločinov a trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 Trestného zákona a ďalej boli pre ňu činní a podporovali ju zadovážením a poskytovaním informácií dokumentov z dedičského konania, zahraničných pasov, príprave dokumentov potrebných na prevody a ingerencie na Správe katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu H. E., Mgr. Y. Q., U. N. a J. R..

Táto štruktúrovaná skupina s rozdelením rôznych úloh v rámci skupiny od 15. mája 2007 spôsobom popísaným v obžalobe postupne uskutočnila prostredníctvom nastrčených fiktívnych osôb a použitím falošných dokladov totožnosti podvodný prevod v obžalobe presne vyšpecifikovaných pozemkov (cca. 40 ha ornej pôdy a 40 á v intraviláne) nachádzajúcich sa v katastrálnom území C. vtedy ešte vo vlastníctve občana C. E. L., nar. XX. Y. XXXX (ktorý zomrel dňa 30. júna 2008, pričom oprávnenými dedičmi sú E. L., nar. XX. Y. XXXX a O. T., nar. XX. Y. XXXX občania C.) a po ktorom neprebehlo dedičské konanie. O týchto pozemkoch informoval starosta obce najvyššie postavených spolupáchateľov, ktorí následne zadali „zákazku“ ďalším obvineným nižšie postaveným v zločineckej skupine na podvodný prevod pozemkov využitím tzv. nastrčených „hercov“ za účelom získania finančného prospechu po uzatvorení kúpno-predajných a darovacích zmlúv vo svoj prospech a v prospech im spriazneným osobám, v ktorých deklarované kúpne ceny v skutočnosti zaplatené nikdy neboli. Takýmto konaním obžalovaní spôsobili poškodenému E. L. celkovú škodu vo výške 718.411,48,- Eur podľa záverov znaleckého posudku.

Konanie tejto skupiny osôb, naplnilo vyššie uvedené zákonné znaky zločineckej skupiny v zmysle § 129 ods. 4 Trestného zákona tak v podobe existencie štruktúry, ako aj v podobe systematického a sústavného páchania inej trestnej činnosti

Čo sa týka definovania pojmu „organizovaná kriminalita“, podľa dokumentu EÚ konštatoval, že niektorí teoretici v tejto súvislosti poznamenávajú, že tento dokument EÚ kombinuje obidva základné prístupy k definovaniu „organizovanej kriminality“, resp. „zločineckej organizácie“, čiže kvalitatívne hľadisko charakterizujúce v určitej miere povahu danej kriminality a organizácie, ako aj zároveň taxatívne, vypočítavacie hľadisko, definujúce okruh trestných činov, ktorých páchanie je typické pre zločinecké organizácie. Tak následne autori prichádzajú k definícii, že v zmysle „Joint Action“ „organizovanou kriminalitou sa myslí kvalifikovaná trestná činnosť určená podľa druhového objektu, páchaná subjektom, ktorý sa zúčastňuje činnosti organizácie, ktorá je označená za zločinnú“.

Na základe vyššie uvedených skutočností rozhodujúcich pri posudzovaní, či ide o konanie zločineckej skupiny je teda pri súčasnom splnení niekoľkých potrebných kritérií pre uznanie zločineckej skupiny nevyhnutná prítomnosť určitej „vyššej kvality“ tak vzájomného vzťahu páchatel'ov, ako aj „vyššia kvalita“ pri páchaní trestnej činnosti a „vyššia kvalita“ jej závažnosti, než ako je to pri organizovanej skupine a tou zrejme rozhodujúcou „vyššou kvalitou“ konania páchatel'ov sa javí integrujúci faktor, a to spoločný obchodný záujem - zisk, za dosiahnutím ktorého existuje schopnosť skupiny prispôbovať sa novým legislatívnym podmienkam, v ktorých pôsobí, ako aj schopnosť flexibilne reagovať na nové črtajúce sa príležitosti na trhu. Na tomto mieste treba zároveň dodať a poukázať aj na skôr spomenutý postup súdov v Českej republike, kde podľa právnej úpravy sa predpokladá, že už pri založení organizovanej zločineckej skupiny je daný zámer sústavne páchať úmyselnú trestnú činnosť.

Pri podrobnom preskúmaní obsahu výpovedí niektorých obžalovaných a najmä výpovedí tých svedkov, ktorí usvedčujú páchatel'ov tejto trestnej činnosti možno zistiť, že naznačená „vyššia kvalita“ vzájomného vzťahu páchatel'ov trestnej činnosti, ako aj integrujúci faktor a rovnako tak aj samotné založenie zločineckej skupiny s daným zámerom sústavne páchať úmyselnú trestnú činnosť je jednoznačne daná.

Z obsahu výpovedí niektorých obžalovaných je celkom zreteľné, ako, kým a v akom časovom období mala byť trestná činnosť páchaná. Možno konštatovať, že doposiaľ je veľmi dobre zadokumentovaná

dôvodnosť podozrenia, že k vyšetrovanej trestnej činnosti malo dôjsť takým konaním páchatel'ov, ako je toto konanie konkrétne uvedené v uznesení vyšetrovateľa o vznesení obvinenia a napokon aj v samotnej obžalobe. Zo zadovážených dôkazov a výpovedí usvedčujúcich svedkov je možné dôjsť k jednoznačnému, teda k presvedčivému stanovisku o tom, že trestná činnosť bola páchaná aj zločineckou skupinou

Posudzovanie konania páchatel'ov z hľadiska naplnenia možno najvýznamnejšieho znaku charakteristického pre zločineckú skupinu, že už pri založení organizovanej zločineckej skupiny je daný zámer sústavne páchať úmyselnú trestnú činnosť preukazuje systematické a sústavné páchanie tohto trestného činu v snahe o priame alebo nepriame získanie finančnej výhody.

Výpovede niektorých obžalovaných a svedkov sú veľmi významné z hľadiska posudzovania toho, či v činnosti konkrétnych osôb išlo o konanie, ktoré naplnia znaky konania zločineckej skupiny alebo nie. Z týchto výpovedí, ako aj z výpovedí ďalších svedkov vyplýva vzťah podriadenosti, nadriadenosti, o koordinátorstve, a o del'be konkrétnych úloh, čo je príznačné pre činnosť zločineckej skupiny.

Na základe výpovedí obžalovaných, svedkov a z iných dôkazov možno jednoznačne konštatovať, že pri páchaní trestnej činnosti boli účastné viac ako tri osoby, že išlo o štruktúrovanú činnosť.

Táto skupina konala koordinovane s cieľom spáchať okrem iného aj trestný čin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 Trestného zákona, konanie členov skupiny bolo koordinované, založené na náväznosti práce osôb z jednotlivých úrovní skupiny, práce zosúladenej tak, aby bolo možné dosiahnuť cieľ, zlegalizovať príjem z trestnej činnosti spáchanej v súvislosti s podvodne prevedenými pozemkami.

Ku spáchaniu trestného činu sa čiastočne priznávajú len tzv. nastrčené osoby obžalovaní L. I. a N. F., ktorí uviedli, že na požiadanie obžalovaného A. občas podpisovali nejaké zmluvy o prevode pozemkov v mene cudzích ľudí. Z tohto pohľadu je absolútne vylúčené, že tieto nastrčené osoby bývajúce vo U. F. (obžalovaný F.), resp. v F. (obžalovaný I.), ktoré ani nemali možnosť sa dozvedieť o existencii nevysporiadaných pozemkoch nachádzajúcich sa v katastrálnom území C. po občanoch vyst'ahovaných zo Slovenska po II. svetovej vojne, by mali akýkoľvek záujem o získanie inkriminovaných pozemkov. Zvyšok obžalovaných, ktorí by mali tvoriť zločineckú skupinu však spáchanie skutkov popiera a na svoju obhajobu uvádzajú, že celý podvod realizoval a riadil práve svedok R. H., dával úlohy svojim spoločníkom, ktorí ani nemali šajnu o spáchaní trestnej činnosti a keď ich usvedčuje, robí to preto aby sa vyhol trestnej zodpovednosti. Niektorí obžalovaní keď aj nadobudli nejaké pozemky ako napríklad obžalovaný E., tak to kúpili reálne a riadnou úradnou cestou. Obžalovaní tvrdia, že na spáchanie trestnej činnosti nedávali žiadny typ a ani žiadny pokyn, pričom v tejto súvislosti z predmetnej trestnej činnosti ani nemohli mať žiadny zisk, resp. iné výhody. Rozhodne popierajú, že by sa niekedy uskutočnilo stretnutie, kde obžalovaný Y. Q. a obžalovaný U. N. v kancelárii spol. M. T., s.r.o., v F. na N. X mali navrhnúť F. U. R. H., Y. E. a J. R., aby nejakým spôsobom zabezpečili prevod pozemkov po cudzom štátnom príslušníkovi na H. E..

Vina obžalovaným zo spáchania vyššie uvedenej trestnej činnosti je preukázaná svedeckými výpoveďami, zápisnicami o ohliadke miesta činu, fotodokumentáciami, znaleckými posudkami, záznamom z odpočúvaných telekomunikačných prevádzok a ďalšími listinnými dôkazmi zadováženými v priebehu prípravného konania. Je logicky práve jednoznačne preukázané, že niektorí oslobodení obžalovaní nadobudli pozemky, o ktoré mali práve eminentný záujem, nakoľko na týchto pozemkoch plánovali rozvíjať svoje podnikateľské aktivity, okrem iného predovšetkým obžalovaný E., ktorý prevádzkoval svoju reštauráciu postavenú práve na jednom z týchto nevysporiadaných pozemkoch a ako dlhoročný starosta C. mal dokonalý prehľad o všetkých nevysporiadaných pozemkoch v katastrálnom území C. a preto možno konštatovať jednoznačný a logický záver, že práve tento obžalovaný dával typy ďalším obžalovaným ohľadne nevysporiadaných pozemkov na ich podvodný prevod.

Na podporu týchto záverov je potrebné predovšetkým poukázať na výpovede poškodených a svedka R. H., aj keď jeho výsluch pred súdom nebol pripustený, avšak v prípravnom konaní vypovedal v súlade so zákonom, ale aj na výpovede ďalších svedkov, vrátane obžalovaných z prípravného konania L. I. a N. F., znalecké posudky, ale aj záznamy telefonической prevádzky z inkriminovaného obdobia. Tieto osoby, v priebehu trestného konania pomerne konštantne popisovali priebeh spáchania všetkých skutkov, zo spáchania ktorých usvedčili ďalších obžalovaných. Poškodení jednoznačne vyvrátili, že by chcel ich otec E. L. predať pozemky v C. a potvrdili, že podpisy na kúpnopredajných zmluvách a k nim patriacich ďalších náležitostiach nie sú ich a ani ich otca, sú teda sfaľované. To, že by bol E. L. podpisoval nejaké

kúpnopredajné zmluvy vylučujú aj výsledky právnej pomoci z C. a to buď listinné dôkazy, napr. kniha návštev alebo svedecké výpovede personálu a lekárov, z ktorých vyplýva, že menovaný nikým nebol navštívený v ústave v X., kde bol hospitalizovaný, pričom v inkriminovanom období trpel tak závažnou chorobou, že by ani nebol schopný k takýmto úkonom. Vyššie uvedené osoby zhodne potvrdili, že na podvodnom prevode pozemkov po poškodenom E. L. spoluparticipovali všetci obžalovaní, ktorí samozrejme vedeli o podvodoch spáchaných tak, že falošné zmluvy vystavovala obžalovaná R. a tieto prostredníctvom obžalovaného A. popodpisovali nastrčené osoby ako obžalovaní I. a F., ktorí taktiež boli si vedomí toho, že vystupujú na úradoch a v zmluvách pod falošnou identitou za poškodeného, resp. jemu blízkych osôb za primeranú odmenu, ako aj to, že pre uvedené fiktívne zastupujúce osoby falošné osobné doklady vyhotovovali práve obžalovaní O. a Š. za primeranú odmenu. Z výpovede svedka H. navyše vyplýva, že predmetnú trestnú činnosť museli odobriť vyššie postavení členovia zločineckej skupiny tzv. L., za ktorých považoval Y. Q., S. F., M. Q., U. N., Y. E. a pod., bez súhlasu a inštrukcie, ktorých by nemohli pozemky previesť.

Vyslovil názor, že prvostupňový súd nepostupoval v súlade so zákonom, keď nevykonal výsluch svedka H. na hlavnom pojednávaní, nevykonal dôkazy týkajúce sa záznamov telefonической prevádzky, hoci tieto dôkazy boli získané a vykonané procesným spôsobom v rámci prípravného konania, teda sú vykonané v súlade so zákonom a preto ich nepripustením na hlavnom pojednávaní sa rozsudok stal zmätočným a tým pádom nepreskúmateľným. Výpoveď svedka H. v prípravnom konaní bola vykonaná v súlade so zákonom a vyčerpávajúcim spôsobom. Skutočnosť, že po výsluchu H. nebol vtedajším ministrom vnútra pozbavený mlčanlivosti nemá žiadny vplyv na obsah jeho výpovede, lebo podrobne a výstižne vypovedal ku konkrétnym okolnostiam podvodne prevedených pozemkov, ktoré sú predmetom obžaloby, pričom na otázky obhajcov k spôsobu jeho pôsobenia v štruktúrach polície dôvodne neodpovedal, nakoľko otázky smerujúce tohto obdobia neboli predmetom obžaloby a ani H. nebol v čase spáchania týchto skutkov príslušníkom polície. Z uvedeného dôvodu výpoveď H. týkajúca sa spáchania skutkov, ktoré obžaloba kladie za vinu obžalovaným, považoval za dôveryhodnú a presvedčivú. Po tomto výsluchu následné nepozbavenie mlčanlivosti sa týkalo práve oblasti jeho spolupráce s políciou a nie k okolnostiam podvodne prevedených pozemkov. Rovnako považoval za použiteľné a usvedčujúce dôkazy, ako sú záznamy telefonической prevádzky, ktoré síce boli zadovážené z iných vyšetrovacích spisov, ale z rovnakého obdobia a pre súvisiace trestné veci, teda ich využitie pre tento prípad je zákonné a opodstatnené.

Pokiaľ prvostupňový súd mal predsa len pochybnosti o opodstatnenom, resp. neopodstatnenom nepozbavení mlčanlivosti vo vzťahu k svedkovi H., mal na základe návrhu intervenujúceho prokurátora požiadať aktuálnu ministerku vnútra SR o pozbavenie mlčanlivosti menovaného navyše, keď je všeobecne známe, že v iných súvisiacich trestných veciach týkajúcich sa káuz tzv. „pozemkovej mafie“ bol svedok H. pozbavený mlčanlivosti napríklad bývalým ministrom vnútra SR JUDr. Danielom Lipšicom.

V tejto súvislosti považoval za účelovú obhajobu napr. obžalovanej R., ktorá poprela, že by bola aktívna pre túto skupinu, pričom zákonným prehratím záznamov telefonической prevádzky by bolo jednoznačne preukázané, že v skupine mali blízke vzťahy a navzájom riešili aj podvodné prevody pozemkov. Z odposluchov napríklad jednoznačne vyplýva, že prostredníctvom N. mala ich skupina dostať určitý súhlas na prevod konkrétnych pozemkov od vyššie postaveného člena zločineckej skupiny (v tomto rozsahu prebehol rozhovor medzi obžalovanou R. a J., z ktorého vyplýva, že N. má zadovážiť súhlas, resp. ďalšie inštrukcie od v tom období políciou zadržovaného Y. Q.), čo preukazuje pravdivosť výpovede svedka H. Jeho spontánne tvrdenia, ktoré niekoľkokrát zopakoval v nezmenenom rozsahu sú preukázané rôznymi listinnými dôkazmi a odposluchmi, čím sú dôveryhodné.

Zdôraznil, že obžaloba si celkom jasne uvedomuje, že na spáchaní predmetného skutku sa okrem obžalovaných zúčastnila aj iná osoba - v tomto konaní svedok R. H., proti ktorému bolo pre tieto skutky tiež vedené trestné stíhanie, avšak neskôr bolo podľa § 228 ods. 3 Trestného poriadku prerušené, pretože sa významnou mierou spolupodieľal na objasnení trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny alebo zločinu spáchaného organizovanou skupinou, zločineckou skupinou alebo na zistení alebo usvedčení páchatel'ov tohto trestného činu.

Napriek tvrdeniam obžalovaných a obhajoby, uviedol, že nebol zistený ani jeden dôkaz, na základe ktorého by bolo možné túto osobu považovať za návodcu, či organizátora spáchaného trestného činu, R. H. bol „len“ jedným z páchatel'ov, popri obžalovaných. Zo zabezpečených dôkazov pritom možno

jednoznačne dôjsť k záveru, že obžalovaní spoločne so svedkom H. hrali určité role". Ten vo svojej výpovedi vo vyšetrovaní veľmi podrobne popísal konkrétnu úlohu jednotlivých obžalovaných pri podvodnom prevode pozemkov poškodeného L. a na túto výpoveď sa v celom rozsahu aj odvolal. Zámerom bolo tieto pozemky špekulatívne rozdeliť a následne preprať cez nejaké fiktívne osoby a nakoniec ich previesť na bezúhonného a solventného človeka alebo firmu, za čo každý páchatel' získa percentuálny podiel na zisku.

Napriek obhajobe niektorých obžalovaných tak v prípravnom konaní, ako aj v priebehu dokazovania je ich vina zo spáchania trestných činov spoľahlivo a presvedčivo preukázaná napríklad spismi z katastrálneho úradu, znaleckým posudkom, ktorým bola stanovená hodnota pozemkov, znaleckými posudkami z písmoznactva, ktorými bola preukázaná skutočnosť, že podpisy poškodených boli sfalšované obžalovanými A., I. a F., ktorí vedeli že podpisujú zmluvy a iné listiny v súvislosti s nejakými pozemkami a ktorých pred úradníkov väčšinou sprevádzal obžalovaný A., znaleckými posudkami z odvetvia grafickej diagnostiky, z ktorých vyplýva, že zaistené občianske preukazy a pasy, ktoré boli použité pri predmetnom podvodnom prevode pozemkov boli sfalšované, výpoveďami notárov a ich zamestnankýň, z ktorých vyplýva, že podpisy na niektorých kúpnopredajných zmluvách oni neoverovali.

Ako príklad uviedol obžalovaného A., ktorého nepriamo usvedčuje zo spáchania trestného činu svedok C. Y. bez toho, aby mal informácie z iného zdroja o prevodoch pozemkov v katastrálnom území C.. Práve tomuto svedkovi A. počas spoločného výkonu väzby v Bratislave rozprával o bytovej a pozemkovej mafii, ako aj o tom, že vlastne na katastrálnom úrade cez sfalšované podklady on vybavoval prevody pozemkov, z predaja ktorých mala značné finančné zisky skupina ľudí, ktorí okolo toho robili podvody. To, že by mali byť zaplatené kúpne ceny deklarované na kúpnopredajných zmluvách vyvracia vo svojej výpovedi aj svedok C. E., ktorý popiera, že by požičal pre taký účelom peniaze vo výške až 7 miliónov Sk N. F., ktorý v konečnom dôsledku sa priznal, že podpisoval takéto zmluvy na požiadanie A.Č..

Vina obžalovaných je preukázaná aj výpoveďami notárov, napríklad JUDr. K. V. a jej zamestnankyňou U. H., ktoré vylúčili, že by overovali podpisy, napr. na zmluvách o predaji pozemkov medzi predávajúcim E. L., nar. XXXX, a kupujúcim R. L., alebo medzi predávajúcim E. L., nar. XXXX, a kupujúcim N. F., lebo na doložkách nie je podpis zamestnankyne H. a preto doložka na zmluve v katastrálnom spise je nepravá, určite sú sfalšované aj pečiatky. Nie je možné, aby dve rozdielne zmluvy, hoci boli overované v jeden deň, mali v prípade plnomocenstva doložku s rovnakým poradovým číslom O a hoci sú obsahovo zjavne zhodné, nejde o rovnaké vyhotovenia, lebo sú tu rozdiely v umiestnení textu, teda nie sú pravé, lebo oni na každú písomnosť dávajú rozdielne čísla O.

V ďalších podrobnostiach sa prokurátor odvolal na obsah obžaloby, v ktorej sú presne uvedené konkrétne detaily preukazujúce vinu obžalovaných.

V tejto skupine obžalovaných boli rozdelené úlohy. J. R. bola tá, ktorá využívala svoje kontakty a odborné skúsenosti, mala na starosti písomné podklady pre predaj a potrebné kroky na katastrálnom úrade. H. koordinoval ju, A. a sprostredkovane aj O., ktorý aj so Š. mali na starosti aj vyhotovovanie a distribúciu falošných dokladov, resp. A. zabezpečoval aj samotný podpis na relevantných dokladoch osobám s falošnou identitou. Obžalovaní I. a F. boli posledným článkom, tzv. herci pri právnych prevodoch nehnuteľností, keď ich úlohou bolo predstierať pri prevodoch, že sú napr. kupujúcimi a neskôr pri predaji vlastníckymi nehnuteľností. V ich prípade išlo o využitie zlej sociálnej situácie. Pri trestnej činnosti sa falšovali osobné doklady a osvedčovacie doložky. Vyplýva to zo správy notárskych úradov a z porovnania doložiek v centrálnom registri osvedčených podpisov na jednej strane a z doložiek spojených s kúpnymi zmluvami predloženými na katastrálny úrad na strane druhej.

Zo strany obžalovaných išlo o veľmi premyslené a sofistické konanie so zámerom zakryť protiprávnosť ich činnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, mal za to, že súd nesprávne vyhodnotil produkované dôkazy a podľa § 285 písm. a), resp. c) Trestného poriadku oslobodil spod podanej obžaloby obžalovaných H. E., Mgr. Y. Q., F. U., Y. U., rod. E., M. Q., A. T., C. A., L. I., N. F., K. Š., L. O., J. R. a U. N. napriek tomu, že ich trestná zodpovednosť bola spoľahlivo preukázaná tak, ako im to kladla obžaloba za vinu.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a dôvody navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade ním podaného odvolania podľa § 321 ods. 1, písm. b), c) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok senátu Špecializovaného trestného súdu Pezinok sp. zn. PK-1T/9/2017 zo 16. januára 2019

ako vecne nesprávny v časti, kde súd podľa § 285 písm. a), resp. c) Trestného poriadku oslobodil obžalovaných H. E., Mgr. Y. Q., F. U., Y. U., rod. E., M. Q., A. T., C. A., L. I., N. F. K. Š., L. O., J. R. a U. N. spod podanej obžaloby prokurátora a súčasne podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec vrátil prvostupňovému súdu na nové konanie, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný C. A. podal odvolanie voči všetkým výrokom, ktoré sa ho dotýkajú, ako aj proti konaniu, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo. Obžalovaný L. I. voči výrokom o vine majúcim vzťah k jeho osobe ako aj voči výroku o treste a obžalovaný N. F. voči výrokom o vine a treste, prípadne ďalším výrokom, ktoré sa ho dotýkajú.

V písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu obžalovaný C. A. po stručnej rekapitulácii právneho posúdenia konania, z ktorého bol napadnutým rozsudkom uznaný vinným v bodoch 1, 2 (pokračovací zločin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, ods. 5 Tr. zák.), v bode 3 (pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i), ods. 4 písm. a) Tr. zák.) a v bode 4 (pokračovací obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 4 písm. a), písm. b) Tr. zák.) a výroku o treste, ktorý mu bol uložený obžalovaný zopakoval, že odvolanie podáva voči výrokom o vine vo všetkých bodoch napadnutého rozsudku, ktoré sa ho týkajú, voči výroku o treste a konaniu, ktoré tomuto rozsudku predchádzalo. Uviedol, že voči výroku napadnutého rozsudku, ktorým bol podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. (bod 2) odvolanie nepodáva.

S namietanými výrokmi vyslovil nesúhlas preto, lebo podľa neho z vykonaného dokazovania nemožno jednoznačne ustáliť, že sa dopustil protiprávneho konania, z ktorého bol uznaný za vinného. Prvostupňový súd na podklade vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a v odôvodnení napadnutého rozsudku sa nevysporiadal so všetkými skutočnosťami uvedenými v záverečnej reči jeho obhajcu, resp. sa s nimi vysporiadal, avšak nesprávne a tieto zakladajú také pochybnosti, že bez ich dostatočného vylúčenia ho nemožno uznať za vinného v zmysle obžaloby. Prípravnému konaniu vytkol podstatné chyby, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä porušenie tých ustanovení, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby. Zistenia tvoriace obsah obžaloby boli získané nezákonným spôsobom prostredníctvom výsluchov R. H., v postavení obvineného alebo svedka. Nezákonnosť dôkazov získaných prostredníctvom tejto osoby konštatoval napokon v odôvodnení napadnutého rozsudku aj samotný prvostupňový súd. Takto získané dôkazy a zistené skutočnosti preto nebolo možné konvalidovať v konaní pred súdom, aj keď dôkazy pochádzajúce od tejto osoby neboli vykonané a súdom boli odmietnuté. Na takto získané dôkazy v prípravnom konaní však nadväzovalo získavanie ďalších dôkazov, ktoré už nie je možné od seba oddeliť a jedná sa o tzv. plody otráveného stromu. S osobou R. H. sa súd vysporiadava na strane 45 odôvodnenia rozsudku.

Napadnutým rozsudkom bola vážne porušená aj tzv. obžalovacia zásada. Podľa ustanovenia § 278 ods. 1 Tr. por. súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je v obžalobnom návrhu. Samozrejme súdna prax pripúšťa, že medzi skutkom uvedeným v obžalobe a skutkom uvedeným vo výroku rozsudku nemusí byť úplná zhoda. V tomto prípade aj vzhľadom na počet spoluobvinených oslobodených spod obžaloby aj v skutkoch kde bol uznaný vinným, došlo k neprípustnej zmene skutkov nad rámec dianie zákona a súdnej praxe. Zo skutkov, ktoré sú očividne vytrhnuté z kontextu, tak vyplýva nejasné konanie za nejasných okolností a obsahuje tvrdenia, ktoré nevyplývajú z vykonaného dokazovania, ale zjavne len pramenia z dôkazov z prípravného konania, ktorých vykonanie pred súdom nebolo pripustené, prípadne sú postavené na domnienkach a špekuláciách, čím zároveň došlo k porušeniu zásady in dubio pro reo. Na základe uvedeného má obžalovaný za to, že rozsudok obsahuje chyby v napadnutých výrokoch, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

Vzhľadom na vynesenie rozsudku a aj vzhľadom na vyššie uvedené, vznikli preto, podľa jeho názoru pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy. Obhajoba nenavrholo vykonanie ďalších dôkazov alebo ich

opakovanie, nakoľko má za to, že to v jeho prospech osoby ako obžalovaného nebolo potrebné, vzhľadom na vykonané dôkazy, ktoré produkovala prokuratúra, a ktorá zároveň dôkazné bremeno v tomto konaní neunesla.

Odvolaním napadnutým rozsudkom bol uznaný vinným v bode 3 za pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c) s poukazom na ustanovenie § 138 písm. i), ods. 4 písm. a) Tr. zák., ktorý mal spáchať závažnejším spôsobom konania a to organizovanou skupinou. Takúto kvalifikáciu namietol z nasledovných dôvodov. Podľa ustanovenia § 129 ods. 2 Tr. zák. sú základnými kvalifikačnými kumulatívnymi znakmi organizovanej skupiny, ktoré ju odlišujú od inej menej závažnej súčinnosti páchatel'ov, najmä spolupáchatel'stva, spolčenie najmenej troch osôb, vopred stanovenie účelu, ktorým je spáchanie trestného činu, určitá deľba vopred určených úloh medzi jednotlivými členmi skupiny, plánovitosť, koordinovanosť do takej miery, aby sa zvýšila pravdepodobnosť úspešného spáchania trestného činu. V týchto súvislostiach sa však spolčením rozumie vzájomná dohoda aspoň troch osôb, ktoré spoločne jednotlivé úlohy najprv plánujú, potom rozdeľujú a nakoniec koordinujú. Tieto znaky musia byť kumulatívne dané pre všetky osoby súčasne. Z vykonaného dokazovania pred súdom však nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali takýto záver súdu. Súd vykonal a mal k dispozícii len vágne výsluchy dvoch spoluobvinených v prípravnom konaní spred deviatich rokov, ktorých pravdivosť a výpovedná hodnota nemôže byť bez ďalšieho uznaná, a z ktorých navyše takáto skutočnosť nevyplýva, práve naopak. Súd sa však v tejto súvislosti oprel aj o nejakú, neurčitú, nestotožnenú osobu, o ktorej existencii bol presvedčený aj napriek absentujúcim dôkazom. Týmto bolo porušené aj ustanovenie Trestného zákona.

Na základe vyššie uvedeného vyslovil, že v zmysle obžalovacej zásady a v súlade s vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní ho nebolo možné uznať za vinného z akéhokoľvek skutku uvedeného v obžalobe pri zachovaní a dodržaní všetkých základných zásad trestného konania ako práva na zákonný a spravodlivý proces, v pochybnostiach v prospech obvineného a s tým úzko súvisiacou zásadou prezumpcie nevinny.

Upriamil pozornosť na to, že v časti I. bodoch 1 až 3 rozsudku súd uvádza pojem ako neustálená osoba, ktorú mal o niečo požiadať alebo s ňou niečo dohodnúť. Takáto formulácia, resp. takéto zistenia nepostačujú na objasnenie skutku a odsúdenie páchatel'a s použitím vyššie uvedených základných zásad trestného konania. Rovnako jeho konanie v tejto súvislosti nebolo preukázané žiadnym z vykonaných dôkazov. Z tohto dôvodu mal za to, že súd tak na základe domnienok až špekulácií, arbitrárne rozhodol v jeho neprospech. Z týchto dôvodov neboli kumulatívne naplnené všetky základné zákonné znaky skutkových podstát vo výrokoch napadnutého rozsudku.

Skutok v časti I. bode 3 rozsudku (skutok č. 4 obžaloby) označil za dosť značne odlišný od skutku uvedeného v obžalobe. Nie je zákonné zmeniť skutok až do takej miery, aby bolo konanie jednej alebo aj viacerých osôb vytrhnuté z kontextu tak, aby sa jednak zmenila totožnosť skutku a jednak skutok stal neurčitým, neobjasneným, neúplným. To isté platí aj o ostatných skutkoch, z ktorých bol uznaný vinným.

Súd vykonal a mal k dispozícii len vágne výsluchy dvoch spoluobžalovaných a to tiež len z prípravného konania, kde mali štatút obvineného, teda bez hrozby sankcie mohli klamať, uvádzať polopravdy či nepravdy, podľa toho čo chceli OČTK v tom období počuť. Tieto výsluchy sú svojím obsahom naozaj dosť nekonkrétne, nie je možné bez ďalšieho s určitosťou rovnajúcou sa istote vyvodiť záver, že skutok sa takto stal, a že nemohlo napr. ísť o podpisovanie iných listín, ktoré nie sú predmetom tohto trestného konania. Zo skutku a ani z týchto výpovedí nie je možné jednoznačne ustáliť miesto a časové obdobie, čo je dosť podstatnou náležitosťou stíhaného skutku.

V časti I. bode 4 písm. b), písm. c) rozsudku (skutok č. 5, prevod č. 4 a č. 5 obžaloby) nie je uvedené protiprávne konanie jeho osoby, ani len spomenuté jeho meno. V zmysle obžaloby bol obvinený aj zo skutku č. 5 prevod č. 7 a č. 8 avšak v rozsudku chýba výrok o vine či nevine v odsudzujúcej časti alebo oslobodzujúcej časti rozsudku vo vzťahu k jeho osobe. Ostatní spoluobžalovaní, ktorí boli oslobodení spod obžaloby aj v časti prevodov pozemkov, boli oslobodení aj z týchto vyššie uvedených prevodov pozemkov. Jeho osoba je uvedená aj v právnej vete, aj v právnej kvalifikácii skutku. Táto absencia je spôsobilá vyvolať stav neurčitosti a nepreskúmateľnosti rozsudku, čím sa stáva rozsudok nezákonným.

Pri hodnotení dôkazných prostriedkov sám prvostupňový súd na strane č. 62 druhý odsek konštatuje, že: „Z výpovedí svedkov nemožno uviesť žiadneho, ktorý by usvedčoval niektorého z obžalovaných. V neprospech obžalovaných nevyplynuli žiadne skutočnosti z vykonaných listinných dôkazov a znalecké

posudky sa ich netýkali. Celá obžaloba a znenie jednotlivých skutkových viet v podstate vyplývali len z výpovede R. H.” Na základe uvedeného preto nie je zrejmé, z akých dôkazov súd vyvodil jeho konanie, ktoré je uvedené v skutkových vetách, ako napr. požiadal neustálenú osobu, dohodol sa s neustálenou osobou, zabezpečil, bol požiadaný neustálenou osobou a pod. K bodu 2 obžaloby (skutok časť I. bod č. 2 rozsudku) sa sám prvostupňový súd vyslovil, že formulácia skutkovej vety bola natoľko neurčitá, že bez jednoznačných priamych dôkazov nebolo možné urobiť záver o vine obžalovaného K. Š.. Nie je však zrejmé na základe čoho, akého dôkazu, súd vyvodil, že voči nemu takáto formulácia dostatočne určitá je, ktorú však následne aj pozmenil.

Pri skutku časti I. bode 4 písm. a), písm. d) rozsudku (skutok č. 5 prevod č. 3 a č. 6 obžaloby) sa jeho osoba spomína len ako zmluvná strana prevodu pozemku, pričom prvostupňový súd oproti obžalobe doplnil skutok o právnu vetu v rozpore s obžalovacou zásadou.

Na základe vyššie uvedeného je zrejmé, že vo vzťahu k nemu osobe došlo k porušeniu ustanovení Trestného poriadku a Trestného zákona, k porušeniu základných zásad trestného konania a nejedná sa len o dôvodné pochybnosti v prospech obvineného, ale jeho vina nebola v žiadnom bode obžaloby bez akýchkoľvek pochybností preukázaná.

Napokon vyslovil, že napadnutým rozsudkom mu bol uložený neprimeraný trest, aj vzhľadom na morálnosatisfakčnú funkciu trestu, ale najmä časový úsek od spáchania skutku a dĺžku trestného konania.

S poukazom na uvedené, preto navrhol, aby najvyšší súd podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, že ho spod obžaloby prokurátora oslobodí, alternatívne navrhol, aby najvyšší súd podľa § 321 ods. 1, písm. a) až e) Tr. por. odvolaním napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu pojednal a rozhodol.

Obžalovaný L. I. v písomnom odôvodnení odvolania podanom prostredníctvom obhajcu, na úvod zrekapituloval výroky napadnutého rozsudku majúce vzťah k jeho osobe a uviedol, že v bode 4/ nebol uznaný za vinného, ani oslobodený a to napriek tomu, že v jeho návetí uvedený je.

Namietol, že rozsudok postupného súdu považuje za nesprávny pri posúdení jeho zavinenia vo vzťahu k okolnostiam podmieňujúcich použitie vyššej trestnej sadzby tak, ako je to definované v § 15 - 18 Tr. zák. Na jeho konanie bola aplikovaná prísnejšia norma a to viedlo k prísnejšej základnej výmere trestu.

Samotný rozsudok je pri zdôvodnení subjektívnej stránky jeho konania vo vzťahu k použitiu kvalifikovaných skutkových podstát nedostatočný a nepreskúmateľný. Pri odôvodňovaní tejto, pre neho podstatnej skutočnosti súd iba odkázal na svoje odôvodnenie ako u obžalovaného C. A. (str. 57 prvý odsek). Avšak pri uvedenej osobe sa súd obmedzil na jednu stručnú vetu, že cit.: „Právnu kvalifikáciu podľa § 221 ods. 4 písm. a) Trestného zákona odôvodňuje hodnota pozemkov tak, ako bolo vyššie uvedené v súvislosti s trestným činom podľa § 352 Trestného zákona”. No a na tomto ďalšom mieste je len stručne uvedené, že v danej veci bola znalecky výška škody ustálená v sume presahujúcej 700.000,- Eur. Takýmto spôsobom však nie je zodpovedaná a odôvodnená základná otázka jeho zavinenia vo vzťahu ku kvalifikovaným skutkovým podstatám.

Podľa § 18 písm. b) Tr. zák. sa na okolnosť podmieňujúcu použitie vyššej trestnej sadzby prihliadne aj vtedy ak o nej páchatel' nevedel, hoci o nej vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol. Poukázal na to, že súd pri úvahách o treste konštatoval (a vzhľadom na vykonané dokazovanie správne), že do celého protiprávneho konania bol zatiahnutý C. A., nemal z neho žiadny majetkový prospech, nemal možnosť oboznámiť sa s obsahom listín a teda reálne si uvedomiť rozsah následkov svojho konania. Týmto zistením súd v podstate vylúčil, že by mohol mať vedomosť o výške spôsobenej škody, čo bolo v jeho prípade najprísnejší kvalifikačný moment. Ak o výške škody nemohol mať vedomosť, potom sú u neho vylúčené obe formy úmyslu i vedomá nebanlivosť. Čo sa týka nevedomej nebanlivosti, prvostupňový súd sa touto otázkou nezaoberal, preto ho považoval za nepreskúmateľný.

K jeho zaradeniu medzi osoby spolčené do organizovanej skupiny, namietol aj nesprávnosť tohto záveru. Poukázal na svoje postavenie „nastrčenej osoby” alebo tiež tzv. „bieleho koňa“, ktorá nemala z protiprávneho konania žiadny profit. I keď nepoprel, že určitý jeho súhlas k protiprávnemu konaniu bol daný, tento bol len všeobecný a mal len základnú a jednoduchú predstavu. O existencii príslušných väzieb medzi troma a viacerými osobami nemal vedomosť. Za nesprávny považoval prvostupňový rozsudok aj v tom, že jeho konanie súd posúdil ako pokračujúce trestné činy, hoci celé jeho protiprávne konanie sa stalo počas jedného dňa a na jednom mieste a nemalo pokračovací charakter.

Dĺžku trestu, ktorá mu bola uložená, považoval za neprimerane dlhú a prísnu, vzhľadom na dobu, ktorá uplynula od žalovanej trestnej činnosti (rok 2007). Po celý čas viedol riadny život, je zamestnaný a vedie usporiadaný súkromný život. Prerušovať tieto väzby sedem ročným trestom odňatia slobody považuje za príliš prísne a mal za to, že súd nemusel u neho dávať taký dôraz na represívnu funkciu trestu.

Na základe uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Tr. zák. zrušil napadnutý rozsudok a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol.

Obžalovaný N. F. v písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu namietol výrok o vine a treste, prípadne aj ďalšie výroky, ktorého sa ho dotýkajú.

K skutkom v bodoch 3 a 4 napadnutého rozsudku, z ktorých bol uznaný za vinného namietol, že A.Č. mal zabezpečiť falošné doklady a nastrčené osoby, ktoré predstavoval on so L. I. a tak neoprávnené získali pozemky od osôb špecifikovaných v bodoch 3a), 3b) napadnutého rozsudku.

Súd I. stupňa ho tiež spoločne s C. A. a L. I. uznal vinným v bode 4 výrokovej časti napadnutého rozsudku na skutkovom základe, že s cieľom zakryť spôsob získania pozemkov konaním popísaným v bode 3a) a 3b), tieto prevádzali na ďalšie osoby spôsobom uvedeným v tomto bode skutkovej vety, ktorou bol uznaný vinným.

Zo spoluobvinených pred vznesením obvinenia poznal len J. R.Í.. Z čias pred spáchaním skutkov spoznal M. Q. a A. T., v minulosti konateľov spoločnosti M. T. s.r.o., ktorá sa okrem iného zaoberala preverovaním originality vozidiel. Pretože sám sa zaoberal dovozom starších osobných motorových vozidiel, musel sa v rámci tejto činnosti zaoberať aj ich originalitou.

Poznal aj osobu vystupujúcu pod menom R. H., cez ktorú oveľa neskôr spoznal obžalovaného C. A.. Vznesenie obvinenia a podanie obžaloby na jeho osobu bolo založené na tvrdeniach R. H.. Vierohodnosť tejto osoby nemožno hodnotiť bez prihliadnutia na jej celkový profil. V rámci toho nemožno prehliadnúť, že ako viackrát súdne trestaný recidivista sa po podpise vtedajšieho ministra vnútra stal policajtom tajného útvaru „Odbor zvláštnych operatívnych činností“. Z médií je zrejmé, že minister vnútra spočiatku tvrdil, že taký človek ako H., by policajtom nemohol byť. V rozpore s tým sa však policajtom stal a táto informácia bola v jednom z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Uvedené informácie by neboli vo vzťahu k nemu dôležité, pokiaľ by menovaný na neho netvrdil, že sa dopustil trestnej činnosti. Sám sa priznal, že na výťažku, ktorý získal páchaním trestnej činnosti, participovali aj niektorí policajti. V súvislosti s tým bolo aj na H. podané trestné oznámenie a to dokonca samotným prezidentom tohto zboru.

Za potrebné považoval poukázať na znenie judikátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, z ktorého vplýva, že hodnovernosť výpovedí je potrebné posudzovať nie len s prihliadnutím na proces ich vytvárania, ktorý prebieha vo viacerých fázach, za ktoré je nutné pouvažovať nie len schopnosť vnímať určitú skutočnosť, jej zapamätanie si a schopnosť ju reprodukovať, ale aj s prihliadnutím na okolnosti možnej predpojatosti k osobám a k vyšetrovanej trestnej veci. Ak bola jeho kriminalizácia založená na tvrdeniach osôb ako je R. H. a aj osoby N. F., ktorému nie je v tomto konaní vyvodená trestná zodpovednosť, nemožno automaticky vychádzať z tohto, že tieto osoby po poučení o následkoch krivej výpovede vierohodne reprodukovali pravdivý obraz.

Ak R. H. sám páchal trestnú činnosť sú dôvody na vyslovenie pochybnosti, či o jeho osobe vypovedal pravdu a či jeho výpoveď nemá za cieľ zbavenie sa podozrenia z vlastnej trestnej činnosti. Ak sú zistené, tak závažné pochybnosti je potrebné, aby súd rozhodol v jeho prospech a nie naopak.

Výkonaným dokazovaním na súde I. stupňa je preukázané, že prokuratúra vo svojom presvedčení pri podaní obžaloby v tejto trestnej veci vychádzala z dôkazných prostriedkov, ktoré nebolo možné na hlavnom pojednávaní vykonať, pretože súd I. stupňa osobu H. nevypočul a N. F. využil svoj právo a vypovedať odmietol. Aj vzhľadom na uvedené nie je možné osvedčiť, že zasiahol do Trestným zákonom chráneného objektu spôsobom, za ktorý bol uznaný vinným. Pokiaľ súd I. stupňa vyčerpal všetky dostupné možnosti pre zistenie skutkového stavu veci ako základu pre svoje rozhodnutie a pokiaľ zostali výrazné pochybnosti, nemožno rozhodnutie o jeho vine oprieť o nepochybný záver, že sa dopustil

trestnej činnosti spôsobom uvedeným v napadnutom rozsudku.

Obžalovaný spochybnil vedomosť, že pozemky neboli nadobudnuté legálne. V inkriminovanej dobe bol presvedčený, že predmetné pozemky R. H. nadobúda v súlade so zákonom. Až neskôr zistil, že H. aj jemu prezentoval okolnosti, ktoré boli v rozpore so skutočným stavom vecí. R. H. mu uviedol, že pozemky sa dajú nadobudnúť kúpou za výhodných podmienok v katastri C., ale nevedel, že tieto chce získať trestnou činnosťou. Pretože vie dobre nemecky, požiadal ho o tlmočenie, keďže predávajúci žije na území C.. Peniaze z pozemkov, ktoré H. chcel a aj nadobudol nikdy nedostal. Tlmočenie nakoniec pri predaji týchto pozemkov nevykonával. Raz bol na základe požiadavky H. a tlmočiť, ale sa jednalo o úplne niečo iné a nešlo o pozemky, ktoré sú v katastri C.. Toto tlmočenie robil bezplatne, pretože sa H. cítil zaviazaný, keďže v minulosti mu pomohol s hypotékou. Nezaoberal sa s nehnuteľnosťami, ani s pozemkami, pretože aj v tomto čase dovážal na územie Slovenska motorové vozidlá, ktorú činnosť realizoval cez spoločnosť s ručením obmedzeným.

R. H. mu neskôr uviedol, že má nejaké problémy s políciou a požiadal ho, aby nejaké pozemky na krátku dobu napísal na seba. Nevidel v tom nič zlého, ale ho upozornil, že má na svoju osobu exekúciu, a to môže zapríčiniť zablokovanie tohto majetku. R. H. povedal, že to nevadí, že do zmluvy o kúpe sa dá iné číslo za lomítkom a preto s tým súhlasil. Až vtedy mu povedal, že po ich predaji dostane nejakú odmenu, výšku ktorej nešpecifikoval. Ako je vyššie uvedené nevedel, že H. pozemky nadobúda trestnou činnosťou. Ak nevedel, že pozemky boli získané trestnou činnosťou nemohol predpokladať, že sa pripravuje legalizácia výnosu zo zločinu.

Takouto činnosťou sa nezaoberal a ak sa aj vyskytol nejaký falošný doklad s jeho fotografiou, vedomosť o tom nemal a v tom prípade ide o zneužitie jeho osoby.

Keďže voči nemu neboli vykonané také dôkazy, ktorými by bolo možné odôvodniť, že spáchal skutky uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku, najvyššiemu súdu navrhol, aby ho podľa § 285 písm. c) Tr. por. spod obžaloby prokurátora oslobodil.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadrili obžalovaní C. A., Y. Q., F. U., Y. U., M. Q., A. T. a L. O., ktorí s poukazom na konkrétne skutočnosti argumentačne podporili oslobodzujúcu časť napadnutého rozsudku, jeho odôvodnenie, použitú argumentáciu, ktorá k ich oslobodeniu viedla, dovoľávajúc sa rozhodnutia o nedôvodnosti odvolania prokurátora a teda jeho zamietnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „odvolací súd“) na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou obžalovanými C. A., L. I., N. F. a prokurátorom nezistiac dôvody na postup v zmysle § 316 ods. 1, ods. 3 Tr. por. preskúmal v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru o dôvodnosti odvolania prokurátora a čiastočnej dôvodnosti odvolaní obžalovaných C. A.V., L. I. a N. F..

Podľa § 321 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona <.,
- e) ak je uložený trest neprimeraný.

Podľa § 321 ods. 2 Tr. por. ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 <. alebo <., odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hocí i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

K odsudzujúcej časti napadnutého rozsudku.

Ako vyplýva z odvolacej argumentácie obžalovaného C. A., tento namieta výrok o vine a treste, dôvodiac rozsahom a výsledkami vykonaného dokazovania, ktoré spoľahlivý záver o týchto otázkach

neposkytujú.

Základný dôkaz, od ktorého sa ostatné dôkazy odvíjajú, napriek tomu, že na hlavnom pojednávaní vykonaný nebol (výsluch svedka R. H., rod. T.) už v prípravnom konaní kontaminoval ostatné vykonané dôkazy. Namietol nezachovanie totožnosti skutkov, zo spáchania ktorých bol uznaný vinným, s podanou obžalobou. Poukázal na nejasné znenie skutkových viet v časti I. bodoch 1, 2, 3 napadnutého rozsudku, spočívajúce v použítom slovnom spojení „neustálená osoba“, ako i na to, že v tej istej jeho časti v bodoch 4 písm. b) a c) (skutok č. 5, prevody č. 4 a 5 obžaloby) nie je uvedené protiprávne konanie jeho osoby. Hoci podľa obžaloby mal spáchať aj prevody č. 7 a 8 zo skutku číslo 5, napadnutý rozsudok sa s touto skutočnosťou nevysporiadal a výrok o jeho vine, či nevine neobsahuje. Pozornosť upriamil aj na stranu 62 ods. 2, jeho odôvodnenia: „Z výpovedí svedkov nemožno uviesť žiadneho, ktorý by usvedčoval niektorého z obžalovaných. V neprospech obžalovaných nevyplynuli žiadne skutočnosti z vykonaných listinných dôkazov a znalecké posudky sa ich netýkali. Celá obžaloba a znenie jednotlivých skutkových viet v podstate vyplývali len z výpovede R. H.“

Nadväzne na to vyslovil otázku, na podklade ktorých dôkazov potom prvostupňový súd dospel ku skutkovým zisteniam obsiahnutým v skutkových vetách ako napr. požiadal neustálenú osobu, dohodol sa s neustálenou osobou, zabezpečil, bol požiadaný neustálenou osobou a pod. Sám prvostupňový súd pritom vo vzťahu k časti I. k bodu číslo 2 napadnutého rozsudku, konštatoval, že skutková veta v ňom obsiahnutá bola natoľko neurčitá, že bez jednoznačne priamych dôkazov o vine obžalovaného K. Š. nebolo možné urobiť záver. Avšak nie je zrejmé, na podklade akých dôkazov, súd vyvodil, že voči nemu je takáto formulácia, ktorú pozmenil dostatočne určité. Napokon poukázal na tú skutočnosť, že vo bodoch 4a, 4d napadnutého rozsudku (skutok č. 5 prevod č. 3 a č. 6 obžaloby) sa v týchto skutkoch spomína len ako zmluvná strana prevodu pozemku a prvostupňový súd oproti obžalobe doplnil skutok o právnu vetu v rozpore s obžalovacou zásadou.

Obžalovaný L. I. svojim odvolaním v podstate namietol nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu k subjektívnej stránke tzv. kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 4 písm. a) Tr. zák., z ktorého bol uznaný za vinného, svoje zaradenie do organizovanej skupiny, právne posúdenie jeho konania ako pokračovacie trestné činy, uvedenie jeho osoby v bode 4/ prvej časti napadnutého rozsudku (v jeho návetí) hoci z neho uznaný za vinného nebol a ani oslobodený a napokon aj uložený trest, ktorý vzhľadom na okolnosti prípadu a svoje pomery označil za neprimerane prísny.

Napokon obžalovaný N. F. namietol nevierohodnosť svedka R. H., jednak s poukazom na jeho osobnostný profil, ako aj jeho vzťah k dokazovanej veci s tým, že možno mať oprávnené pochybnosti o nezištnosti o jeho usvedčujúcej výpovede. Obžaloba vychádzala z dôkazov, ktoré v konaní pred súdom vykonané neboli - svedok R. H. vypočutý nebol a N. F. využil právo svedka a vypovedať odmietol. Vykonaným dokazovaním preto nebolo spoľahlivo preukázané, že spáchal trestné činy, pre ktoré bol napadnutým rozsudok uznaný za vinného.

Všetci traja obžalovaní namietli aj výrok o trestoch, ktoré označili za neprimerane prísne.

Týmto odvolacím námietkam obžalovaných C. A., L. I. a N. F. možno na podklade dokazovania vykonaného na hlavom pojednávaní súdu I. stupňa uviesť nasledovné.

Obžalovaní C. A.Á., L. I. a N. F. sú zo spáchania skutkov uvedených v časti I. v bodoch 1, 2, 3a, 3b, 4a, 4d (C. A.), v bodoch č. 3a, 3b (L. I.) a v bodoch 3a, 3b, 4a, 4b, 4c (N. F.) usvedčení dôkazmi, na ktoré v odôvodnení napadnutého rozsudku na stranách 46 ods. 4, ods. 5, ods. 6; 47 ods. 2; 48 ods. 3, ods. 4, ods. 5, ods. 6, ods. 7; 49 ods. 3, ods. 4, ods. 5, ods. 6, ods. 7; 50 ods. 1, ods. 4; 51 ods. 1, ods. 2; 52 ods. 2, ods. 3, ods. 4; 53 ods. 1, podrobne poukázal už súd I. stupňa.

K uvedenému najvyšší súd navyše dodáva.

Obžalovaný C. A. je zo spáchania skutkov usvedčený výpoveďou spoluobžalovaného L. I. z prípravného

konania, ktorá bola vykonaná zákonným spôsobom a na hlavnom pojednávaní po tom, ako v tomto štádiu trestného stíhania obžalovaný využil svoje právo a vypovedať odmietol, bola prečítaná. Vo výpovedi z prípravného konania obžalovaný L. I. podrobne vysvetlil, že to bol práve C. A., u ktorého v tom čase zadarmo býval, ktorý ho na konanie v bodoch 3a, 3b nahovoril a ktorý mu pred ich spáchaním medzi viacerými listinnými dôkazmi ukázal aj pas bordovej farby opatrený jeho fotografiou. Predtým mu tento obžalovaný prikázal nacvičiť cudzie podpisy a následne spolu s obžalovaným N. F., ako tlmočníkom, ktorý ho ako nemecky hovoriaceho občana doprevádzal, ho poslal k notárke, kde urobil viac podpisov, niečo pre kataster, išlo o papiere, ktoré boli previazané. Ešte pred spáchaním skutkov, na požiadanie C. A., dal tomuto svoje dve fotografie veľkosti ako na občiansky preukaz. Úlohy u notárky - jeho a obžalovaného N. F. ako prekladateľa určil obžalovaný C. A.. Podpisy na listinách tvoriacich obsah katastrálnych spisov U. a U., týkajúce sa kúpy a predaja pozemkov medzi E. L. a R. L. a E. L. a N. F. za predávajúceho E. L. mohli byť jeho, rovnako ako aj podpis plnej moci E. L. pre C. J.. Popis nachádzajúci sa vľavo na kópii dohody o plnomocenstve E. L. pre R. L. na nakladanie s nehnuteľnosťami z 1. februára 1999 s overovacou doložkou Městského úradu v Kdyně, označil za taký ako je jeho. Ak mu to dal niekto podpísať tak, len obžalovaný C. A., pretože nikomu inému nepodpisoval. V danej obci nikdy nebol. Keď obžalovaný A. potreboval, aby mu niečo podpísal, tak to spravil, pretože mu dôveroval.

Možno preto vysloviť, že vina obžalovaného nebola preukázaná na podklade výpovede R. H., ktorý dôkaz na hlavnom pojednávaní vykonaný nebol, ale výpovede spoluobžalovaného L. I., ako priameho pozorovateľa skutkov v bodoch 3a, 3b napadnutého rozsudku, ktorý pritom používal pas z bodu 1 č. XXXXXXXX s osobnými údajmi majiteľa pozemku E. L. (okrem roku narodenia), ktorý mu predtým dal obžalovaný C. A.. L. I. vysvetlil nielen samotný priebeh skutkov, ale aj okolnosti, ktoré im predchádzali a ozrejmil priamu zaangažovanosť obžalovaného C. A., tou-ktorou formou na ich spáchaní a na jeho výpoveď nadväzujú vykonané listinné dôkazy a nadväzujúce konanie obžalovaného C. A. v bodoch 4a, 4d, ktoré malo svoj základ v bodoch 1, 2, 3a a 3b.

Niet logického dôvodu neveriť usvedčujúcej výpovedi obžalovaného L. I.. Jednak na ňu nadväzujú na hlavnom pojednávaní vykonané listinné dôkazy, na ktoré už poukázal prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, ale obžalovaný L. I. svojou výpoveďou so spáchania skutkov v bodoch 3a, 3b usvedčil aj sám seba. Obžalovaný L. I. túto svoju výpoveď z prípravného konania vykonanú v prítomnosti viacerých obhajcov obžalovaných nikdy nespochybnil a nepriamo ju z časti potvrdil aj svedok E., ktorému sa obžalovaný L. I. zdôveril, že robí bieleho koňa a asistoval mu pri tom obžalovaný C. A.. Okrem toho, obžalovaný L. I. v týchto skutkoch vystupoval pod falošnou identitou majiteľa pozemkov, predávajúceho E. L. s na to pozmeneným cestovným pasom s jeho fotografiou, ktorý mal práve od obžalovaného C. A. a preto niet rozumného dôvodu sa domnievať, že druhý takýto pas na meno R. L., s ktorým v tom istom čase vystupoval obžalovaný N. F. ako kupujúci dal vyhotoviť niekto iný a nie práve obžalovaný C. A..

Obžalovaný C. A. mal tiež vedomosť, že pozemky, ktoré v bode 4a fiktívne kúpil od N. F., vystupujúceho pod menom R. L., pochádzajú z trestnej činnosti z bodu 3a, pretože sám sa na tejto ako člen organizovanej skupiny podieľal a vedel, že ich fiktívne nekupuje od R. L., ale od N. F. a preto následne vedel, že tieto ako majetok z trestnej činnosti v bode 4d prevádza na iného - spol. Q. L., s.r.o., zastúpenú N. F..

K obžalovaným C. A.Á. namietanej totožnosti skutku s podanou obžalobou najvyšší súd uvádza, že táto bola zachovaná a dodáva nasledovné.

Čo tvorí skutok v konkrétnom prípade a kedy je totožnosť skutku zachovaná je potrebné skúmať vždy podľa individuálnych okolností konkrétnej trestnej veci.

Opis skutku, pre ktorý je obvinený trestne stíhaný musí byť presne označený s uvedeným miestom, časom a spôsobom jeho spáchania, prípadne s uvedením iných okolností, za ktorých k nemu došlo a tak, aby skutok nemohol byť zamenený s iným skutkom. Konkrétny skutok musí byť uvedený tak, aby

jednotlivé časti zodpovedali príslušným znakom skutkovej podstaty trestného činu (ÚS III. ÚS 509/2015). Ak to tak nie je, trestnému stíhaniu chýba jeho predmet a teda niet skutku, o ktorom by bolo možné rozhodovať (NS SR z 30.5.2005, sp. zn. 1TzoV 1/2005).

Podstatu skutku tvorí konanie páchatel'a (prejav páchatel'ovej vôle navonok) a následok ním spôsobený, ktorý je relevantný z hľadiska trestného práva. Medzi konaním a následkom musí platiť, že konanie je pre daný následok kauzálny, t.j. bez neho by k následku nemohlo dôjsť tým spôsobom, akým k nemu došlo (R 8/1985 a R 5/1998). Totožnosť skutku je naplnená pri úplnom súlade v konaní a následku, ale tiež v prípade aspoň čiastočnej zhody v konaní alebo následku (alebo oboch), ale to len vtedy, ak je táto zhoda v podstatných okolnostiach, ktorými sa rozumejú najmä skutkové okolnosti charakterizujúce konanie alebo následok z hľadiska právnej kvalifikácie, ktorá prichádza do úvahy. Následkom sa rozumie porušenie individuálneho objektu trestného činu v jeho konkrétnej podobe, teda konkrétny následok (porušenie určitého jedinečného vzťahu - záujmu), nie určitý typ následku (R 9/1972, R 64/1973, R 33/1974, R 52/1979, R 8/1985).

Podľa rozhodovacej činnosti najvyššieho súdu podstata skutku nebude porušená, ak sa zmenia okolnosti týkajúce sa miesta času, spôsobu spáchania činu, rozsahu následkov spôsobu vykonania činu, pohnútky činu alebo formy zavinenia. Z toho potom vyplýva, že totožnosť skutku nenarúšajú zmeny v jednotlivých okolnostiach, ktoré individualizujú skutok, okrem iného i čo do miesta i času spáchania, spôsobu vykonania a pohnútky činu, ako aj formy zavinenia (NS SR z 23.5.2018, sp. zn. 3Tdo/86/2017).

Najvyšší súd konštatuje, že totožnosť skutku v bodoch 1, 2, 3a, 3b, 4a a 4d, zo spáchania ktorých bol obžalovaný C. A. uznaný za vinného bola zachovaná a neprípustným spôsobom sa nezmenila. Obsahovým porovnaním týchto skutkov z podanej obžaloby a napadnutého rozsudku najvyšší súd zistil, že hoci k úprave skutkov oproti podanej obžalobe došlo, stalo sa tak spôsobom, ktorý nenarúša aspoň čiastočnú zhodu v konaní a následku obžalovaného C. A.

K obžalovaným namietanej nejasnosti znenia skutkových viet v bodoch 1, 2 a 3, I. časti napadnutého rozsudku podľa obžalovaného spočívajúcich v ich obsahu, použitom v pojme „neustálená osoba“, najvyšší súd konštatuje, že použitie tohto výrazu ešte samo osebe nejasnosť namietaných skutkových viet nespôsobuje, pokiaľ samotné konanie obžalovaného(ných), je v skutkovej vete vyjadrené z hľadiska všetkých náležitostí, na ktoré najvyšší súd k totožnosti skutku poukázal už v predchádzajúcej časti svojho rozhodnutia. K tomu je potrebné navyše dodať, že majúci na zreteli znenie skutkových viet v podanej obžalobe zodpovedajúce bodom 1, 2, 3 prvostupňového rozsudku a oslobodzujúce výroky napadnutého rozsudku vo vzťahu k ostatným obžalovaným, nezostávalo súdu I. stupňa za daného stavu ani nič iné, ako v obžalovaným namietaných skutkových vetách použiť výraz „neustálená osoba“.

Pokiaľ obžalovaný C. E. namietal, že v bodoch 4b, 4c napadnutého rozsudku nie je uvedené jeho protiprávne konanie, najvyšší súd uvádza, že z náveta bodu 4/ je zrejmé, že obžalovaný C. A. je v ňom uvedený ako jeden z páchatel'ov tohto skutku a jeho konanie bolo konkretizované v rámci tohto bodu pod písmenami a), d). Následne v právnej vete tohto bodu bol uvedený ako jeho páchatel' a rovnako tak je uvedený aj v právnej kvalifikácii bodu 4/ napadnutého rozsudku. Napriek tomu však vo svojom rozhodnutí najvyšší súd ešte viac jednotlivé znenia výrokovej časti napadnutého rozsudku upresnil.

Stavu veci nezodpovedá ani odvolacia námietka obžalovaného C. A. týkajúca sa nerozhodnutia o prevodoch 7 a 8 v bode 5 obžaloby, pretože tento obžalovaný ako ich páchatel' v podanej obžalobe uvedený nie je.

Z citácii odôvodnenia napadnutého rozsudku zo str. 62 ods. 2, na ktorý obžalovaný C. A. v podanom odvolaní tiež upriamil pozornosť, najvyšší súd vyslovuje, že táto síce zodpovedá stavu veci, avšak nezohľadňuje kontext, v rámci ktorého prvostupňový súd túto vetu napísal. V poslednej vete predchádzajúceho odseku je výslovne uvedené, že „Výpovede ďalších dvoch obžalovaných L. I. a N. F. sa žiadnym spôsobom nedotkli obžalovaných H. E., Mgr. Y. Q., F. U., Y. U., M. Q. a A. T.“. Hneď a až

za tým nasleduje záver súdu I. stupňa „Z výpovedí svedkov nemožno uviesť žiadneho, ktorý by usvedčoval niektorého z vyššie menovaných obžalovaných.“, t.j. táto citácia sa netýkala obžalovaného C. A..

Na rozdiel od obžalovaného K. Š., vo vzťahu k obžalovanému C. A., možno vysloviť, že napriek zneniu skutkových viet v bodoch 1, 2 a 3 napadnutého rozsudku, k zisteniam z nich plynúcim bolo možno spoľahlivo dospieť na základe tých dôkazov, na ktoré najvyšší súd podrobne poukázal v predchádzajúcej časti odôvodnenia tohto rozhodnutia.

Pokiaľ obžalovaný C. E. v odvolaní namieta, že v bodoch 4a a 4d, v I. časti napadnutého rozsudku sa uvádza len ako zmluvná strana prevodu pozemku a prvostupňový súd oproti obžalobe skutok v rozpore s obžalovacou zásadou doplnil o právnu vetu, najvyšší súd konštatuje, že práve participácia obžalovaného spočívajúca v jeho vystupovaní ako zmluvnej strany v konaní, cieľom ktorého bolo zakryť spôsob získania pozemkov konaním uvedeným v bodoch 3a, 3b a ich prevod na ďalšie osoby tvorila podstatu trestnej činnosti obžalovaného v týchto bodoch napadnutého rozsudku a doplnenie právnej vety oproti obžalobe v znení „vo vzťahu k majetku pochádzajúcemu z obzvlášť závažného zločinu“, je len legálnym upresnením právnej vety v zmysle Trestného zákona pri viazanosti ustáleným skutkom, ktorý je postačujúcim spôsobom čiastočne zhodný s podanou obžalobou.

K odvolacím námietkam obžalovaného L. I. najvyšší súd uvádza nasledovné.

Obžalovaný bol napadnutým rozsudkom uznaný za vinného výlučne len z konania uvedeného v bode 3, právne posúdeného ako pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c) s poukazom na § 138 písm. i), ods. 4 písm. a) Tr. zák., t.j. z tzv. kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu a z pokračovacieho zločinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, ods. 5 Tr. zák., t.j. taktiež v kvalifikovanej skutkovej podstate.

Výkonaným dokazovaním (jeho vlastnou výpoveďou a listinnými dôkazmi) bolo spoľahlivo preukázané, že obžalovaný L. I. v ten istý deň, dvoma konaniami s nacvičeným cudzím podpisom, podpísal listiny súvisiace s konaním vedeným na katastri nehnuteľnosti. Vystupoval pritom pod nepravou identitou predávajúceho, občana C. ako vlastníka pozemkov nachádzajúcich sa v katastrálnom území C. (intravilán, extravilán), používajúc pritom pozmenený cestový pas C. na meno E. L. (vlastníka pozemkov), avšak s jeho vlastnou fotografiou a pozmeneným rokom narodenia, ktorý mu predtým dal obžalovaný C. A.. Za týchto okolností mal preto nepochybne vedomosť, že pácha trestný čin podvodu súvisiaci s pozemkami, ktorých vlastníkom v skutočnosti nebol a ktoré boli predmetom katastrálneho konania. Už z prvého návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v konaní vedenom pod sp. zn. U., mal pritom vedomosť o počte, druhu, výmere pozemkov a ich umiestnení, pretože tieto boli uvedené na tej istej strane, ako je ním nacvičený podpis, ktorý vyhotovil vystupujúc ako skutočný vlastníka pozemkov E. L.. V ďalšom katastrálnom konaní však podpisoval aj ďalšie listiny týkajúce sa čo do druhu a výmery iných pozemkov (extravilánu).

Inými slovami povedané, obžalovaný L. I. tým, že pod cudzím menom podpísal vystupujúc ako vlastníka, listiny súvisiace s pozemkami, v uvedenom počte, lokalite a výmere, ktoré nevlastnil, používajúc pozmenený cestovný pas C., musel vedieť, že uvádza niekoho do omylu a svojim konaním na škodu cudzieho majetku iného obohatí a používal pritom falošnú verejnú listinu ako pravú. Postupoval tak minimálne v nepriamom úmysle.

Najvyšší súd ku kvalifikovanej skutkovej podstate skôr uvedeného trestného činu, podľa ktorého bolo konanie obžalovaného posúdené poukazuje na znenie § 18 Tr. zák.

Podľa tohto ustanovenia na priťažujúcu okolnosť alebo na okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, sa prihliadne, ak ide o

a) ťažší následok, aj vtedy, keď ho páchatel' zavinil z nedbanlivosti, ak tento zákon nevyžaduje aj v tomto prípade zavinenie úmyselné, alebo

b) inú skutočnosť, aj vtedy, keď o nej páchatel' nevedel, hoci o nej vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol, ak tento zákon nevyžaduje, aby o nej páchatel' vedel.

Trestný zákon pri znaku zakladajúcom tzv. kvalifikovanú skutkový podstatu, pokiaľ ide o spôsobenie kvalifikovanej škody v zmysle § 125 ods. 1 Tr. zák. spravidla nevyžaduje úmyselné zavinenia a inak tomu nie je ani pri úprave kvalifikačného momentu v § 221 ods. 4 písm. a) Tr. zák. (spôsobenie škody veľkého rozsahu), t.j. obžalovaný mohol ťažší následok zaviniť aj z nedbanlivosti.

Okrem už skôr uvedeného, vychádzajúc z jeho výpovede z prípravného konania, mal obžalovaný zároveň vedomosť aj o tej skutočnosti, že na páchaní trestnej činnosti sa podieľajú ďalšie dve osoby a to C. A., ktorý ho predtým podrobne inštruoval, čo má v rámci jej spáchania spraviť a N. F., ktorý na príkaz obžalovaného C. A. vystupoval ako jeho tlmočník, ale aj ako kupujúci. Najskôr ako kupujúci R. L. s pozmeneným cestovným pasom L. C. W. (pozemky z intravilánu) a v druhom prípade pod svojím menom N. F. (pozemky z extravilánu). Obžalovaný L. I. teda vedel, že ide o spolčenie najmenej troch osôb na účel spáchania trestného činu s určitou del'bou úloh medzi nimi a táto činnosť bola bez akýchkoľvek pochybností naplánovaná a koordinovaná, čo zvyšovalo pravdepodobnosť úspešného spáchania trestného činu (§ 129 ods. 2 Tr. zák.).

Z obsahu skutkových viet v bodoch 3a, 3b prvej časti napadnutého rozsudku tiež spoľahlivo vyplýva, že skutky v dvoch rôznych katastrálnych konaniach obžalovaný spáchal v jeden deň.

Podľa § 122 ods. 10 Tr. zák. za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel' pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatel'a spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin.

Je rovnako nepochybné, že obžalovaný L. I. spáchal trestný čin podvodu a falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky nie jedným, ale viacerými čiastkovými útokmi, hoc aj v jeden deň a jeho konanie spája objektívna súvislosť, teda nie len v čase, ale aj v spôsobe jej spáchania, predmete útoku, ako aj objektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer obžalovaného spáchať uvedený trestný čin.

Na strane druhej, je potrebné dať za pravdu obžalovanému L. I.N., že v bode 4 v I. časti napadnutého rozsudku (v náveti) je uvedené jeho meno ako jedného z páchatel'ov tohto skutku. Stalo sa tak napriek tomu, že zo skutkovej vety tohto bodu rozsudku takýto záver nevyplýva a nenachádza sa ani v právnej vete uvedeného bodu a ani v jeho právnej kvalifikácii a záver o jeho vine v tomto bode napadnutého rozsudku nevyplýva ani z vykonaného dokazovania.

Obžalovaného N. F. zo spáchania skutkov v bodoch 3a, 3b usvedčuje spoluobžalovaný L. I.. Ako najvyšší súd už konštatoval, menovaný vysvetlil, že na príkaz obžalovaného C. A. k notárke s ním, ako s nemecky hovoriacim občanom, predstierajúc úlohu tlmočníka, išiel práve obžalovaný N. F.. Z listinných dôkazov je zrejmé, že za kupujúceho zmluvy o prevodoch vlastníctva pod identitou R. L. používajúc pozmenený cestovný pas L. C. W., podpísal obžalovaný N. F., (bod 3a, pozemky z intravilánu) a v ten istý deň už pod svojím menom ako kupujúci podpísal aj zmluvu o prevode nehnuteľnosti k pozemkom extravilánu v rovnakom katastrálnom území (bod 3b). Následne v priebehu toho istého mesiaca opätovne ako R. L. zmluvou o prevode vlastníctva nehnuteľnosti z intravilánu previedol na obžalovaného C. A. a ich druhú časť formou toho istého právneho úkonu a v ten istý deň previedol na kupujúceho N. F.. Formou toho istého právneho úkonu v rovnaký deň previedol ako predávajúci aj pozemky z extravilánu na toho istého kupujúceho N. F..

V dvoch základných katastrálnych konaniach vedených pod sp. zn. U., U. (body 3a, 3b), na ktoré následne nadväzovalo konanie obžalovaných v bodoch 4a, 4b, 4c a 4d (katastrálne konania vedené pod sp. zn. U., U., U., U.), v rámci ktorých prvých dvoch boli pozemky z intravilánu a extravilánu

katastrálneho územia C. patriace E. L., občanovi C. C. bez jeho vedomia prevedené na obžalovaného N. F., vystupujúceho v bode 3a s pozmeneným cestovným pasom L. C. W. ako R. L. (vlastníctvom k pozemkom z intravilánu bolo možné podľa platnej právnej úpravy previesť aj na cudzieho štátneho príslušníka, čo však v prípade pozemkov z extravilánu možné nebolo), a v bode 3b pozemky z extravilánu boli prevedené na obžalovaného N. F. už pod jeho menom.

Z katastrálneho spisu U. (bod 3a) navyše vyplýva ďalšia významná skutočnosť, že za predávajúceho, ako aj kupujúceho, zmluvy o povolení vkladu a nové listy vlastníctva prevzali spoločne v rovnakom čase obžalovaný C. A. s falošným občianskym preukazom na meno C. J., ktorému splnomocnenie (na rovnaké meno) podpísal obžalovaný L. I. a R. L. s tým istým už skôr uvedeným cestovným pasom L. C. W. (U.).

Zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu, odbor kriminalistka z 11. januára 2011 zároveň spoľahlivo vyplýva, že obžalovaný N. F. vyhotovil podpisy z 8. júna 2007, t.j. v katastrálnych konaniach vedených pod U. (bod 4a) a U. (bod 4b) k priezvisku L., s osobnými údajmi identickými v pozmenenom cestovnom pase L. C. W., ktorým sa preukázal pri osobnom prevzatí rozhodnutia o vklade v katastrálnom konaní U. (bod 3a).

Najvyšší súd poznamenáva, že obžalovaný C. A. ten istý postup zopakoval aj v prípade pozemkov z extravilánu, keď za predávajúceho E. L., ako jeho údajný splnomocnenec C. J. s falošným občianskym preukazom na meno C. J. prevzal z katastra nehnuteľností zmluvu o prevode vlastníctva s vyznaním a povolením vkladu a nový list vlastníctva. Zmyslom a cieľom konania obžalovaného C. A. bola snaha predísť doručovaniu týchto listín skutočnému vlastníkovi pozemkov E. L. a odhaleniu ich nelegálneho prevodu.

Následne obžalovaný C. A., ktorý zadovožoval pozmenené cestovné pasy a falošný občiansky preukaz v bodoch 1 a 2, ktoré obžalovaní použili pri spáchaní skutkov 3a, 3b, v krátkom čase, už 8. júna 2007 fiktívne kúpil od N. F. vystupujúceho s rovnakým - stále tým istým pozmeneným cestovným pasom L. C. W. ako R. L., pozemky patriace do intravilánu katastrálneho územia C. (bod 4a) a tieto následne predal 2. októbra 2007 spoločnosti Q. L., s.r.o. (bod 4d). Obžalovaný N. F. vystupujúc znovu ako R. L. s tým istým pozmeneným cestovným pasom ako 8. júna 2007, zmluvou o prevode vlastníctva zvyšnú časť pozemkov z intravilánu previedol na N. F. (bod 4b) a v ten istý deň, avšak už pod svojím menom na toho istého kupujúceho previedol aj pozemky z extravilánu (bod 4c).

Za tohto stavu po vykonanom dokazovaní, doplnenom na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, prečítaním listinných dôkazov, bolo potrebné konanie obžalovaných právne posúdiť nasledovne.

Ako pokračovací zločin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. a pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c) s poukazom na § 138 písm. i), ods. 4 písm. a) Tr. zák. (body 1, 2, 3a, 3b - obžalovaný C. A.), pretože nechal si vyhotoviť falošné listiny s úmyslom ich použiť ako pravé (body 1 a 2), na škodu cudzieho majetku iného obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu závažnejším spôsobom konania - organizovanou skupinou a spôsobil ním škodu veľkého rozsahu, falošnú verejnú listinu použil ako pravú, nechal si vyhotoviť falošnú verejnú listinu s úmyslom použiť ju ako pravú a uvedeným činom spôsobil škodu veľkého rozsahu. V bodoch 4a, 4d bolo potrebné konanie obžalovaného C. A. právne posúdiť ako pokračovací obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 4 písm. a), písm. b) Tr. zák., pretože majetok z trestnej činnosti v úmysle zakryť jeho pôvod v trestnom čine, previedol na seba alebo iného a získal uvedeným činom pre seba alebo iného prospech veľkého rozsahu vo vzťahu k majetku pochádzajúcemu z obzvlášť závažného zločinu.

Obžalovaného L. I. v bodoch 3a, 3b ako pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c) s poukazom na § 138 písm. i), ods. 4 písm. a) Tr. zák. a pokračovací zločin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. pretože na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že

uviedol niekoho do omylu závažnejším spôsobom konania - organizovanou skupinou a spôsobil ním škodu veľkého rozsahu a použil falošnú verejnú listinu ako pravú a uvedeným činom spôsobil škodu veľkého rozsahu.

Napokon konanie obžalovaného N. F. v bodoch 3a, 3b súd právne posúdil ako pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c) s poukazom na § 138 písm. i), ods. 4 písm. a) Tr. zák., pretože na škodu cudzieho majetku aj iného obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu závažnejším spôsobom konania - organizovanou skupinou a spôsobil ním škodu veľkého rozsahu, v bode 3a aj ako pokračovací zločin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, ods. 5 Tr. zák., pretože použil falošnú verejnú listinu ako pravú a uvedeným činom spôsobil škodu veľkého rozsahu, v bodoch 4a, 4b a 4c ako pokračovací obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 4 písm. a), písm. b) Tr. zák., pretože majetok z trestnej činnosti v úmysle zakryť jeho pôvod v trestnom čine, previedol na seba alebo iného a získal uvedeným činom pre seba alebo iného prospech veľkého rozsahu vo vzťahu k majetku pochádzajúcemu z obzvlášť závažného zločinu a v bodoch 4a, 4b ako pokračovací zločin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, ods. 5 Tr. zák., pretože falošnú verejnú listinu použil ako pravú a uvedeným činom spôsobil škodu veľkého rozsahu.

Najvyšší súd zároveň precizoval jednotlivé body výrokovvej časti napadnutého rozsudku tak, aby zodpovedali výsledkom vykonaného dokazovania a obžalovaného L. I. vypustil z bodu 4/ napadnutého rozsudku, pretože jeho vina v tomto bode preukázaná nebola a zjavne len omylom bol v návetí skutku v bode 4/ uvedený spolu s obžalovanými C. A. a N. F. bez toho, aby bol uvedený v samotnom skutku, v právnej vete a v právnej kvalifikácii tohto skutku.

Najvyšší súd pri úvahách o výške a druhu trestu obžalovaných C. A., L. I. a N. F. vychádzal z ustanovení § 34, § 36, § 37, § 38 ods. 2, § 39 a § 41 Tr. zák., ktoré sú pri ukladaní trestu a mimoriadnom znížení trestu rozhodujúce a dospel k záveru, že tresty uložené prvostupňovým rozsudkom, najmä s ohľadom na odstup času od ich spáchania a dĺžku trestného konania sú neprimerane prísne.

Majúc na zreteli ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a zároveň, aby iných odradil od páchania trestných činov, zohľadniac spôsobom spáchania trestnej činnosti, jej následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osoby obžalovaných, ich pomery a možnosti ich nápravy, pomer a mieru závažnosti, poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, dĺžku trestného konania, ktorá nebola ovplyvnená postojom obžalovaných k trestnému stíhaniu, ako aj ku skutočnosti, že obžalovaní spáchali dva a viac trestných činov, dospel k záveru že účel trestu u obžalovaných splnia tresty odňatia slobody uvedené vo výrokovvej časti bodu I. tohto rozsudku

U obžalovaného C. A. však najvyšší súd prihliadol na mieru jeho účasti na spáchaní trestnej činnosti, ktorá sa potom odrazila na uloženom treste v rámci zákonom ustanoveného rozpätia trestnej sadzby na jej spodnej hranici, avšak bez aplikácie inštitútu mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody v zmysle § 39 Tr. zák.

Najvyšší súd majúc na zreteli individualizáciu trestu v súlade s § 48 ods. 4 Tr. zák. obžalovaných na výkon trestov odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, pretože mal za to, že so zreteľom na mimoriadne okolnosti prípadu, mieru narušenia obžalovaných (hľadá sa na nich ako na netrestaných) v ústave na výkon trestu iného stupňa strázenia bude ich náprava lepšie zaručená. Zároveň obžalovaným (každému zvlášť) ako páchatelom obzvlášť závažných zločinov, ktorých odsúdil na nepodmienečné tresty odňatia slobody v súlade s § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil aj ochranný dohľad na jeden rok.

Na vyslovenie povinnosti na náhradu škody by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie presahujúce

potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho, preto súd v súlade § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal poškodených E. L., O. T. a Mgr. V. Q. na civilný proces.

K oslobodzujúcej časti napadnutého rozsudku.

Z odvolania prokurátora najvyšší súd zistil, že jeho podstatná časť spočíva v námietkach voči procesnému postupu súdu I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dokazovania, v rámci ktorého tento odmietol vykonať rozhodujúce dôkazy, o ktoré prokurátor oprel obžalobu (výsluch svedka R. H. a oboznámenie zvukových záznamov) a správnosť hodnotenia vykonaných dôkazov. Týmto nesprávnym postupom bez zákonného podkladu tak k podstatnej časti žalovanej činnosti vytvoril stav dôkaznej núdze.

Najvyšší súd konštatuje, že prokurátor v podanej obžalobe skutočne trestnú činnosť obžalovaných obsiahnutú v oslobodzujúcej časti napadnutého rozsudku významnou mierou dôkazne oprel o výpoveď R. H., v procesnom postavení svedka a o ním tvrdené zvukové záznamy. Podľa prokurátora predovšetkým tieto dôkazy pre svoju značnú obsažnosť majú zásadný význam pre posúdenie otázky viny oslobodených obžalovaných a ktoré spolu s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi môžu vytvoriť ucelenú reťaz dôkazov o ich vine, napriek tomu, že spáchanie trestných činov popierali.

Vychádzajúc z odôvodnenia napadnutého rozsudku možno vysloviť, že jeho oslobodzujúce výroky obsiahnuté v časti II sú opreté o hodnotenie dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, ktoré podľa názoru súdu I. stupňa netvorí dostatočný základ pre spoľahlivý záver o vine obžalovaných, pretože ich zo spáchania skutkov neusvedčujú.

Prvostupňový súd v tejto časti napadnutého rozsudku postupoval jednak podľa § 285 písm. a) Tr. por. a jednak podľa § 285 písm. c) Tr. por., t.j. v prvom prípade mal za to, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý boli obžalovaní stíhaní a v druhom prípade, že nebolo dokázané, že skutky spáchali obžalovaní.

V oboch prípadoch tak vychádzal zo stavu dôkaznej núdze (k záveru, či sa skutok stal alebo či ho spáchali obžalovaní) vyvolaného jeho hodnotiacim záverom, že výpoveď R. H. v procesnom postavení svedka ako dôkaz podľa § 253 ods. 10 Tr. por. nemožno pripustiť a dôkazy zo zväzkov IV., XII., XIII., XIV., XV., ktoré navrhol prokurátor už v podanej obžalobe vykonať a na hlavnom pojednávaní na svojom návrhu, s výnimkou zväzku XV. na nich zotrval, podľa § 272 ods. 3 Tr. por. odmietol vykonať, opomenúc na zväzok IV.

K procesnému postupu súdu I. stupňa pri výkone dôkazu výsluchom svedka R. H. najvyšší súd poukazuje na nasledovné skutočnosti.

Zo znenia zápisnice z hlavného pojednávania z 13. novembra 2018 (č.l. 6162, 6163, zv. XXI) a z odôvodnenia napadnutého rozsudku (str. 44, 45) vyplývajú úvahy a závery súdu I. stupňa, v zmysle ktorých súd podľa § 253 ods. 10 Tr. por. výsluch svedka R. H. nepripustil. Predseda senátu na hlavnom pojednávaní svedkovi položil otázku, či bol príslušníkom policajného zboru a či disponuje rozhodnutím, ktorým bol v tejto veci zbavený mlčanlivosti. Svedok odpovedal kladne, že príslušníkom policajného zboru bol a zároveň aj negatívne, že žiadnym rozhodnutím o zbavení mlčanlivosti v tejto veci nedisponuje. Na to predseda senátu po opätovnej citácii ustanovenia § 129 ods. 1 Tr. por. upravujúceho zákaz výsluchu svedka o okolnostiach, ktoré tvoria utajovanú skutočnosť, okrem prípadu, že bol od tejto povinnosti oslobodený, oboznámil stanovisko, že výsluch svedka v danej veci nepripúšťa. Následne prokurátor na hlavnom pojednávaní vyslovil názor, že v čase kedy mali byť skutky spáchané svedok príslušníkom policajného zboru nebol a preto nie je potrebné žiadať o jeho zbavenie mlčanlivosti, pretože ho takáto povinnosť mlčanlivosti neviaže a neviaže ho za to obdobie žiadna povinnosť mlčanlivosti, čo sa týka spáchania skutkov. Ponechal na zváženie súdu, že v prípade ak by súd predsa len bol toho názoru, že je nevyhnutné zbaviť svedka mlčanlivosti, nič mu nebráni zopakovať žiadosť ministerke spravodlivosti, aby zvážila vzhľadom na obdobie spáchania skutku, či by vôbec mala takejto žiadosti

vyhovieť.

Obhajca obžalovaného Mgr. Y. Q., JUDr. Peter Filip na návrh prokurátora reagoval tak, že otázku zbavenia mlčanlivosti musí vyhodnocovať sama osoba, ktorej sa zbavenie mlčanlivosti týka, nie obžalovaný, ani obhajca, ani prokurátor. Posudzovanú vec označil za špecifickú tým, že sa tiahne v dlhšom časovom úseku a boli aj poodhaľované závažné skutočnosti a dnes urobiť výsek a skonštatovať to čo povedal prokurátor nie je možné a takýto postup by bol nezákonný. Opätovná žiadosť o zbavenie mlčanlivosti by bola bez právneho základu, keďže o veci už bolo negatívne rozhodnuté. Rovnako tak by bolo možné žiadať o opätovné rozhodnutie o tejto otázke v prípade, ak by bolo o nej rozhodnuté pozitívne. Zároveň uviedol, že v inej trestnej veci najvyšší súd vo vzťahu k R. H., ktorý bol organizátor rozhodol a akýkoľvek odklon od jeho trestného stíhania a akákoľvek iná výpoveď ako v procesnom postavení obžalovaného je nezákonná.

Následne na to senát prvostupňového súdu podľa § 253 ods. 10 Tr. por. rozhodol, že výsluch svedka R. H. nepripúšťa.

V odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd potom ako dospel k záveru, že výpoveď svedka R. H. pred súdom pripustená nebude poukázal na určité state jeho výpovede, nie z pohľadu jej hodnotenia, ale z pohľadu, či takúto osobu je možné ako svedka, bez zbavenia jej mlčanlivosti vypočuť. V tomto smere konkretizoval 20-tu stranu jeho výsluchu 22. januára 2013 (zv. VII, str. 2301), odpoveď na druhú otázku obhajcu JUDr. Petra Filipa, všetky odpovede svedka, ale najmä odpoveď na otázku obhajcu JUDr. Jaroslava Penca (str. 26, resp. č. I. 2307). Za relevantnú považoval aj listinu na č. I. 114 utajovanej prílohy. Uviedol, že na základe toho už v prípravnom konaní OČTK dospeli k záveru, o potrebe žiadosti o zbavenie mlčanlivosti svedka. Výsledkom toho bolo rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky z 9. januára 2014 o neoslobodení R. H. od povinnosti mlčanlivosti o utajovaných skutočnostiach. Z jeho odôvodnenia vyplýva, že v uvedenej veci bolo rozhodované 6. marca 2012 a toto rozhodnutie je postačujúce v kauze tzv. „Pozemkovej mafie“. Rozhodnutie z roku 2012 v danej trestnej veci zabezpečené nebolo a daná trestná vec je trestnou vecou obžalovaných konkrétnych osôb, ktorým za vinu kladie konkrétne skutky a súd nemôže pracovať s mediálnym termínom „Pozemková mafia“, ale musí posudzovať danú konkrétnu trestnú vec, na čo upriamil pozornosť aj najvyšší súd vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí.

Prvostupňový súd upriamil pozornosť tiež na to, že R. H. bolo vznesené obvinenie 5. októbra 2010. Prokurátor v odôvodnení podanej obžaloby argumentuje jeho výpoveďou v procesnom postavení obvineného (str. 22), s tým, že usvedčuje ostatných obvinených. Až uznesením vyšetrovateľa zo 14. januára 2013 bol menovaný vylúčený na samostatné konanie a ako svedok vypočutý 22. januára 2013.

Z časového sledu týchto úkonov vyplýva, že v prípade prvého zbavenia mlčanlivosti v roku 2012 bol R. H. v procesnom postavení obvineného a nie svedka. Ak teda OČTK po jeho výsluchu svedka 22. januára 2013 dospeli k záveru o potrebe jeho zbavenia povinnosti mlčanlivosti a tejto žiadosti nebolo vyhovené, existuje prekážka jeho výsluchu na hlavnom pojednávaní spočívajúca v odlišnom procesnom postavení menovaného v čase keď zbavený mlčanlivosti bol.

Na hlavnom pojednávaní bolo zistené, že ani R. H. nedisponuje rozhodnutím o zbavení mlčanlivosti a ani prokurátor v tomto smere žiadnu novú skutočnosť neuviedol. Prvostupňový súd na podklade uvedeného potom zhrnul, že pôvodné rozhodnutie o zbavení mlčanlivosti svedka z roku 2012, v tom čase obvineného R. H. sa na neho ako na svedka v posudzovanej veci vzťahovať nemôže a pri opätovnej žiadosti vyšetrovateľa zbavený mlčanlivosti nebol. Potreba zbavenia mlčanlivosti svedka podľa názoru prvostupňového súdu jednoznačne vyplýva z vyššie uvedeného odkazu na príslušné časti jeho výpovede z 22. januára 2013.

K tomuto postupu odvolací súd upriamuje pozornosť na § 129 ods. 1 Tr. por.

Svedok nesmie byť vypočúvaný o okolnostiach, ktoré tvoria utajovanú skutočnosť, okrem prípadu, že bol od tejto povinnosti príslušným orgánom oslobodený. Oslobodenie možno odoprieť len vtedy, keby

bola ohrozená obrana alebo bezpečnosť štátu alebo hrozila iná rovnako vážna škoda; dôvody na odopretie oslobodenia treba vždy uviesť.

Podľa § 80 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore, policajti sú povinní zachovávať mlčanlivosť o skutočnostiach, s ktorými sa oboznámili pri plnení úloh Policajného zboru alebo v súvislosti s nimi a ktoré si v záujme právnických alebo fyzických osôb vyžadujú, aby zostali utajené pred nepovolanou osobou; povinnosť mlčanlivosti sa nevzťahuje na oznámenie kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti.

Podľa § 80 ods. 2 tohto zákona ak bola osoba poučená Policajným zborom alebo policajtom o povinnosti zachovávať mlčanlivosť o skutočnostiach súvisiacich s činnosťou alebo plnením úloh Policajného zboru, je povinná uloženú mlčanlivosť zachovávať. Povinnosť mlčanlivosti sa nevzťahuje na skutočnosti podľa ods. 3 tohto ustanovenia, od povinnosti mlčanlivosti môže oslobodiť minister alebo prezident Policajného zboru.

Z komentára skôr citovaného ustanovenia zákona vyplýva, že § 80 definuje povinnosť policajtov zachovať mlčanlivosť o všetkých skutočnostiach, ktoré sa dozvedeli pri plnení zákonom vymedzených úloh, pričom dotknuté fyzické alebo právnické osoby požadujú utajenosť pred nepovolanými osobami. Povinnosť mlčanlivosti sa nevzťahuje na oznámenie kriminality, resp. inej protispoločenskej činnosti. Príkladom je obhajoba obvineného a uplatňovanie práv poškodeného v rámci trestného konania alebo uplatňovanie práv v konaní pred súdom, resp. iným štátnym orgánom.

Z rozhodovacej činnosti najvyššieho súdu z 9. októbra 2019 sp. zn. 6Tdo/28/2019, vyplýva, že obsah povinnosti mlčanlivosti policajta je natoľko široký, že pokrýva všetky skutočnosti, informácie, údaje, či akékoľvek poznatky, ktoré policajt získal, resp. o ktorých sa dozvedel v súvislosti s výkonom svojho povolania. Z časového hľadiska niet pochýb o tom, že vznik povinnosti mlčanlivosti je naviazaný na moment vzniku služobného pomeru.

Najvyšší súd v rozhodnutí zo 17. februára 2021, sp. zn. 3Tdo/13/2020 uviedol, že povinnosť mlčanlivosti vyplývajúca z § 80 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore sa netýka tzv. verejných konaní, vrátane trestného konania, kde ustanovenia Trestného poriadku o povinnosti svedčiť a poskytnúť pravdivé informácie majú prednosť pred ustanoveniami zákona o Policajnom zbore. Povinnosť mlčanlivosti zakotvená v zákone o Policajnom zbore teda nebráni výsluchu policajta v procesnom postavení svedka (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. apríla 2020, sp. zn. II. ÚS 175/2020).

Z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky, z 28. apríla 2020 sp. zn. II. ÚS 175/2020 vyplýva, že tento v súvislosti s posudzovanou otázkou vychádzal zo znenia a zmyslu zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov a vo vzťahu k § 80 ods. 1 citovaného zákona konštatoval, že povinnosť policajta zachovať mlčanlivosť sa netýka tzv. verejných konaní, vrátane trestného konania, kde ustanovenia Trestného poriadku o povinnosti svedčiť a poskytnúť pravdivé informácie majú prednosť pred ustanoveniami zákona o Policajnom zbore. Povinnosť mlčanlivosti zakotvená v zákone o Policajnom zbore teda nebráni výsluchu policajta v procesnom postavení svedka.

Z obsahu predloženého spisu možno zistiť, že R. H. bol v prípravnom konaní vypočutý v procesnom postavení svedka 22. januára 2013, po vylúčení jeho trestnej veci zo spoločného konania z trestnej veci ostatných obvinených na samostatné konanie 14. januára 2013, po tom ako prokurátor na takýto postup v rovnaký deň udelil súhlas. Dovtedy bol R. H. od 5. októbra 2010 v procesnom postavení obvineného.

Vo výpovedi v procesnom postavení svedka uviedol „...v predmetnej trestnej činnosti som dvakrát vypovedal, ako obvinený k tomu uvádzam, že sa v plnom rozsahu pridržiavam svojej výpovede...“ a následne spontánne k veci vypovedal, pričom v priebehu výpovede nahliadol do zápisnice o výsluchu obvineného zo 6. októbra 2010. V ďalšej časti svojej výpovede odpovedal na otázky vyšetrovateľa a obhajcov obvinených, pričom odmietol odpovedať len na tie otázky obhajcov, informácie, ktoré

považoval za podliehajúce stupňu utajenia dôverné. Tie sa týkali legalizačného bytu Policajného zboru, hodnosti a platu, ktoré mal v Policajnom zbore, návštev pracovníkov OZOČU, počas trvania jeho väzby, uplatnenia nároku na vyplatenie mzdy po prepustení z väzby na slobodu a zdroja jeho príjmu v čase výsluchu, kto za neho v tom čase hradil zdravotné poistenie a úloh, ktoré mal plniť, na príkaz nadriadených z OZOČU.

Z obsahu predloženého spisu, vrátane jeho utajenej prílohy je zároveň zrejmé, že od roku 2006 do konca apríla 2008, bol R. H. len informátorom Policajného zboru, ktorý sa nikdy neoboznamoval so žiadnymi utajovanými skutočnosťami a od 1. mája 2008 do 23. februára 2009, bol v pozícii policajta - legalizanta, príslušníkom Policajného zboru.

Najvyšší súd tiež zistil, že rozhodnutím Ministerstva vnútra Slovenskej republiky z 9. januára 2014 nebol oslobodený od povinnosti mlčanlivosti o utajovaných skutočnostiach.

Z tohto rozhodnutia ministerstva vnútra tiež vyplýva, že rozsah rozhodnutí o oslobodení od povinnosti mlčanlivosti vydaných Ministerstva vnútra Slovenskej republiky pod č. KM-OOUS-D-1-2/2012, KM-OOUS-D-1-3/2012 zo 6. marca 2012 je dostačujúci pre náležité objasnenie všetkých okolností v trestnej veci týkajúcej sa kauzy tzv. „Pozemkovej mafie“ za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a iné, ktorým však R. H., prokurátor a ani súd nedisponujú.

Na podklade skôr uvedeného, ale najmä uznesenia ústavného súdu z 28. apríla 2020, sp. zn. II. ÚS 175/2020, na ktoré nadväzuje judikované rozhodnutie najvyššieho súdu zo 17. februára 2021, sp. zn. 3Tdo/13/2020, možno preto vysloviť, že zbavenie, resp. oslobodenie od jeho povinnosti mlčanlivosti sa vzťahuje len na skutočnosti, o ktorých sa R. H. dozvedel ako príslušník Policajného zboru. V žiadnom prípade jeho povinnosť mlčanlivosti nemožno vykladať tak, že samotný fakt služobného pomeru, na ktorý sa povinnosť mlčanlivosti viaže alebo postavenie informátora bez tejto povinnosti R. H. bránili vypovedať ako svedok o trestnej činnosti iných, ktorá s jeho vnútornými informáciami ako príslušníka Policajného zboru nesúvisí. V rozsahu, v ktorom svedok R.S. H. v prípravnom konaní objasňoval trestnú činnosť, ktorej sa mal dopustiť spolu s ďalšími obžalovanými a priamo nesúvisí so skutočnosťami, o ktorých sa mohol dozvedieť ako príslušník Policajného zboru, rozhodnutie zbavenie mlčanlivosti potrebné nie je a už bez významu potom je, či takéto rozhodnutie v konkrétnom prípade vydané bolo alebo nebolo.

Námietky obhajoby proti výsluchu svedka R. H., ktoré sú z pohľadu stratégie obhajoby síce pochopiteľné, nemajú oporu v Trestnom poriadku a to so zreteľom na § 127 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého každý je povinný dostaviť sa na predvolanie orgánov činných v trestnom konaní a súdu a vypovedať ako svedok o tom, čo mu je známe o trestnom čine a o páchatelovi alebo o okolnostiach dôležitých pre trestné konanie.

Námietky obhajoby namierené voči hodnovernosti svedka zas nediskvalifikujú orgány činné v trestnom konaní z povinnosti takéhoto svedka vypočuť a nič na tom nemení ani tvrdenie obsiahnuté v odôvodnení napadnutého rozsudku na str. 44 o odpovediach svedka na otázky obhajcov JUDr. Petra Filipa a JUDr. Jaroslava Penca. Až po riadnom výsluchu svedka bude možné s ohľadom na jeho výpoveď hodnotiť jeho hodnovernosť (v kontexte aj ďalších vykonaných dôkazov) a tým verifikovať pravdivosť jeho tvrdení z hľadiska trestnoprávneho významu.

K námietkam obžalovaných týkajúcich sa postupu orgánov činných v trestnom konaní podľa § 228 ods. 3 Tr. por. a § 21 ods. 1 Tr. por. uplatneného voči R. H., t.j. prerušenie trestného stíhania a jeho následné vylúčenie na samostatné konanie zo spoločnej veci ostatných obžalovaných, najvyšší súd uvádza, že v posudzovanej veci má menované procesné postavenie svedka a obžaloba v danej veci na neho podaná nebola. Najvyšší súd aj vzhľadom na svoje predchádzajúce rozhodnutie v tejto veci z 20. februára 2018, sp. zn. 2Tost/39/2017, ktorým okrem iného vyslovil, že v danej veci nezistil závažné procesné chyby v prípravnom konaní v zmysle § 244 ods. 1 písm. h) Tr. por., dospel k záveru, že R. H. bude potrebné vypočuť ako svedka a túto výpoveď hodnotiť v kontexte s ostatnými vykonanými

dôkazmi, najmä tými, ktoré opisujú činnosť svedka a jej výsledky ako policajného informátora, neskôr aj ako príslušníka Policajného zboru. Zároveň bude potrebné zistiť, v akom štádiu trestného stíhania sa nachádza jeho vylúčená trestná vec a ako v nej bolo prípadne rozhodnuté a aké benefity z tohto postupu orgánov činných v trestnom konaní získal a aj na tomto podklade vyhodnotiť jej vierohodnosť.

K ďalšiemu prokurátorom namietanému dôkazu, ktorý na hlavnom pojednávaní vykonaný nebol najvyšší súd uvádza nasledovné.

V odôvodnení odvolania prokurátor vytýka, že súd I. stupňa z dokazovania nevykonal, okrem výpovede svedka R. H., aj ďalší podľa neho z hľadiska viny oslobodených obžalovaných, kľúčový dôkaz a to, prečítanie obsahu vyhotovených zvukových záznamov.

Najvyšší súd z odôvodnenia podanej obžaloby však zistil, že na str. 92 - 104, kde prokurátor uviedol zoznam dôkazov, ktoré navrhol, aby súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal. Z nich postupom podľa § 269 Tr. por. navrhol prečítať zo zväzku IV., okrem iného aj úradný záznam z vykonanej analýzy telefonických hovorov z 15. mája 2009 (1373 - 1383), záznam telekomunikačnej prevádzky zo 14. apríla 2009 (1384 - 1386), prepis záznamu telekomunikačnej prevádzky pod č. ČVS: PPZ-80/30-KB-2007 (1387 - 1391), na str. 100 zo zv. XII, okrem iného záznam z 26. augusta 2010, plus prílohy (3697 - 3701), záznamy z 26. augusta 2010, plus prílohy (3702 - 3705), záznam z 26. augusta 2010, plus prílohy (3706 - 3709), na str. 103 zo zv. XIII, okrem iného analýzu k záznamom z telekomunikačnej prevádzky mobilných staníc (4071 - 4100), na str. 103 zo zv. XIV., okrem iného záznamy z telekomunikačnej prevádzky a vyhodnotenia jednotlivých záznamov telekomunikačných prevádzok (4427 - 4469).

Po oboznámení sa s týmito listinnými dôkazmi najvyšší súd zistil, že tie, ktoré sa nachádzajú vo zväzku IV, majú len povahu úradného záznamu vyšetrovateľa, ktorý analyzoval zvukový záznam telekomunikačnej prevádzky vyhotovený na základe príkazu sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava I z 13. januára 2009 v zmysle § 115 ods. 2 Tr. por., č. p. OS BA I-V-1-1/2009 a na základe príkazu sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava I z toho istého dňa, vydaného podľa toho istého ustanovenia Trestného poriadku, sp. zn. OS BA I-V-1-1/2009, ktoré vyhotovil Odbor zvláštnych policajných činností Západ, ÚZPČ, PPZ, MV SR, prepis vyhotovil príslušník ÚBOK, PPZ Bratislave, poradové číslo je súhlasné s poradovým číslom záznamu uloženého na CD nosiči č. 1425. V ňom vyšetrovateľ jednotlivé záznamy pod poradovým číslom analyzuje v tom zmysle, kto, s kým a o čom komunikoval. Ďalej sa v ňom pod názvom Záznam telekomunikačnej prevádzky zo 14. apríla 2009 nachádza listina s údajmi obdobnými ako v predchádzajúcom úradnom zázname a tabuľka s dátumami, časmi a telefónnymi číslami volaného a volajúceho. V prepise záznamov telekomunikačnej prevádzky sú uvedené údaje o účastníckej stanici, na podklade čoho a kým bol zvukový záznam vyhotovený, a na čísle ktorého nosiča je uložený. Následne je uvedený obsah hovoru medzi volajúcim R. H. a konkrétnou účastníckou stanicou a v ďalšom prepise obdobné údaje a obsah hovoru medzi obžalovaným U. N. a volanou konkrétnou účastníckou stanicou.

Listinné dôkazy nachádzajúce sa vo zväzku č. XII, okrem iného tvoria úradný záznam z operatívneho šetrenia, záznam z lustrácie ku konkrétnemu mobilnému telefónnemu číslu a záznam rovnakej povahy s listinami nemajúcimi k zvukovým záznamom žiaden vzťah. Listinné dôkazy vyšetrovateľky zo zväzku XIII „Analýzy k záznamu telekomunikačnej prevádzky mobilných staníc“ tvoria po úvodnej časti údaje, na čí príkaz, kedy bolo vykonané odpočúvanie tých ktorých telekomunikačných prevádzok a kto boli ich užívatelia. Obsahuje po jednotlivých dňoch rozbor kto a s kým telefonoval a čo tvorilo predmet rozhovorov. Napokon sa tu nachádza aj záznam k vybraným prepisom ITP vyhotovených vyšetrovateľkou, po obsahovej stránke rovnakého zamerania ako skôr uvedené dôkazy.

„Záznamy telekomunikačnej prevádzky a vyhodnotenie jednotlivých záznamov telekomunikačných prevádzok“ zo zväzku XIV tvoria v podstate listinné dôkazy vyšetrovateľa obdobnej povahy ako v predchádzajúcich odsekoch, avšak žiadne prepisy hovorov sa v nich nenachádzajú.

Oboznámením sa s predloženým spisom a jeho utajovanou prílohou najvyšší súd zistil, že sa v nich nenachádzajú príkazy sudcu pre prípravné konanie na odpočúvanie, záznamy telekomunikačnej prevádzky a ich nosiče (CD nosiče s vykonanými zvukovými záznamami) až na už skôr uvedené výnimky (obsah hovoru medzi volajúcim R. H. a konkrétnou účastníckou telefonickou stanicou a volajúcim U. N. a volanou konkrétnou účastníckou stanicou) sa v nich nenachádzajú ani doslovné prepisy hovorov, ktoré mali byť predmetom analytickej činnosti vyšetrovateľov.

Podľa § 119 ods. 3 Tr. por. za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona. Dôkaznými prostriedkami sú najmä výsluch obvineného, svedkov, znalcov, posudky a odborné vyjadrenia, preverka výpovede na mieste, rekognícia, rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, obhliadka, veci a listiny dôležité pre trestné konanie, oznámenie, informácie získané použitím informačno-technických prostriedkov alebo prostriedkov operatívno-pátracej činnosti.

Z ustanovenia § 115 Tr. por. (odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky) vyplývajú podmienky, ktoré je pre posúdenie legality, legitimity a proporcionality jeho použitia nevyhnutné splniť. Bude preto úlohou prokurátora v rámci unesenia svojho dôkazného bremena, skôr uvedené chýbajúce dôkazy, prvostupňovému súdu predložiť tak, aby tento mohol posúdiť splnenie zákonných podmienok citovaného ustanovenia Trestného poriadku a po kladnom zodpovedaní tejto otázky, záznamy z telekomunikačnej prevádzky a ich prepisy na hlavnom pojednávaní ako dôkaz oboznámiť a vyhodnotiť v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por.

Najvyšší súd ako súd odvolací zistiac na podklade odvolania prokurátora podaného v ním vymedzenom rozsahu vyššie uvedené pochybenia, dospel k záveru, že úvahy súdu I. stupňa, ktoré ho viedli k oslobodeniu obžalovaných, ktorých sa týka oslobodzujúca časť napadnutého rozsudku (spod obžaloby) sú predčasné. Je preto dôvodný záver, že skutkový stav veci v zrušovanej časti napadnutého rozsudku nebol náležite zistený a bude nevyhnutné doplniť dokazovanie vyššie naznačeným spôsobom. Primárne bude nevyhnuté vykonať výsluch svedka R. H. a na podklade jeho výpovedí zhodnotiť potrebu vykonania alebo zopakovania výkonu tých dôkazov, ktoré majú svoj podklad v ním uvádzaných tvrdeniach, vrátane tých, na základe ktorých bude možné tiež posúdiť vierohodnosť jeho výpovede, ako i to, či v nej uvádzané skutočnosti vnímal priamo svojimi zmyslami alebo sa mohol o nich dozvedieť aj sprostredkovanne, napríklad cez svojho obhajcu, prostredníctvom ktorého, v procesnom postavení obvineného, mal možnosť získať výpovede spoluobžalovaných, ako to uviedol vo svojej výpovedi svedka 22. januára 2013, č.l. 2292, zv. VII. K svedkom uvádzanej spolupráci s Policajným zborom, pracovníkov ktorého mal informovať o svojich zisteniach informátora a neskôr policajta - legalizanta o posudzovanej trestnej činnosti, bude preto dôležité vypočúť tých svedkov z radov policajtov, ktorým mal ním získané informácie priamo a bez vyhotovenia poznámok (podľa tvrdenia svedka) odovzdávať. Svedkovia uvedení v utajovanej prílohe spisu, ktorej obsah bude potrebné za dodržania príslušných zákonných ustanovení na hlavnom pojednávaní oboznámiť, nech sa vyjadria k úrovni spolupráce so svedkom H., t.j. k použiteľnosti, rozsahu, kvalite a obsahu ním poskytnutých informácií o stíhanej trestnej činnosti pre odhalenie, usvedčenie páchatel'ov trestnej činnosti, o ktorej ich mal svedok v tom čase informovať a zbieranie, ktorých malo byť podstatou jeho práce informátora a neskôr policajta - legalizanta. Inak povedané, svedkovia nech sa vyjadria, čo sa o danej trestnej činnosti od svedka dozvedeli a tieto zistenia bude treba konfrontovať - porovnať s rozsahom informácií, ktoré svedok H. poskytol OČTK v procesnom postavení svedka. Následne bude potrebné tohto svedka požiadať o vysvetlenie prípadných rozdielov v použiteľnosti obsahu, kvalite a rozsahu ním poskytnutých informácií a čo bolo ich dôvodom. Najvyšší súd opätovne zdôrazňuje, že povinnosť mlčanlivosti zakotvená v zákone o Policajnom zbore nebráni výsluchu policajtov v procesnom postavení svedka (nález Ústavného súdu z 28. apríla 2020, sp. zn. II. ÚS 175/2020) a ich povinnosti svedčiť a poskytnúť pravdivé informácie. Zároveň bude potrebné vykonať aj ďalšie dôkazy, potreba vykonania ktorých vyvstane v priebehu dokazovania.

Záver o nedostatočne zistenom skutkovom stave a potrebe z tohto dôvodu vykonať ďalšie dôkazy vylučuje odvolací súd z možnosti, aby zaujímal stanovisko k spôsobu hodnotenia doposiaľ vykonaných

dôkazov (či už k hodnotiacim úvahám I. stupňa, obrane obžalovaných, prípadne i k odvolacím námietkam prokurátora).

Odvolací súd konštatuje, že vyššie uvedenými chybami súd I. stupňa naplnil dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku v odvolateľom napadnutom rozsahu, z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), ods. 2 Tr. por. V tomto rozsahu zrušil napadnutý rozsudok pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, pretože boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci (primárne výsluch svedka R. H.), ktoré spôsobili neúplnosť skutkových zistení a vznikli tak pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy zopakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. odvolací súd po zrušení napadnutého rozsudku v časti II. v uvedenom rozsahu, keďže vo veci treba urobiť nové rozhodnutie vrátil vec súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, pretože doplnenie dokazovania odvolacím súdom bolo spojené s neprímeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Zistené chyby tak nedávali podklad pre to, aby odvolací súd vo veci v zrušovanom rozsahu sám rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

Odvolací súd pripomína, že podľa § 327 ods. 1 Tr. por. súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší opravný prostriedok nie je prípustný.